

News Reformy wychodzi codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych

Prenumerata wynosi:

	rocznie	półrocznie	kwartalnie	miesięcznie
W mieście	16 zł. w. a.	8 zł. w. a.	4 zł. w. a.	1 zł. 35 ct.
Na prowincji, z przesyłką pocztową	20 " "	10 " "	5 " "	1 " 70 "
W Państwie Niemieckim	24 " "	12 " "	6 " "	2 " "
Do Włoch, Francji, Anglii, Belgii, Szwajcarii, Turcji i innych krajów	28 " "	14 " "	7 " "	3 " 35 "

Pojedynczy numer kosztuje 8 ct., z przesyłką pocztową 10 ct.: — we Lwowie w Biurze dzienników A. Olewskiego ul. Kilińskiego 2 i Piana, ul. Karła Ludwika 9, do nabywcy po 8 ct.

Prenumeratę przyjmuje się tylko za raty miesięczne.

Listy o pieniądzy i prekasie płacone na prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadysłać franco do Administracji **Nowej Reformy** w Krakowie. — **Listy reklamacyjne nie płacone** — towaru nie podlegają opłacie pocztowej. — **Listy niefrankowane** nie przyjmują się.

Reklamy nadawanych Redakcyi nie zwraca.

Adres Redakcyi i Administracji: Ulica św. Jana Nr. 13. Telefon Nr. 41.

NOWA REFORMA

Prenumeratę przyjmują:

Warszawa: Administracja **Nowej Reformy** i wszystkie urzędy pocztowe; **miejscowo:** Administracja **Nowej Reformy**. — **Magazyn** nowości F. A. Grigara i Główna trafikarna w Ryku. — **Agencja** J. Hopasa i A. Salomonowej, Plac Maryacki, 3. — **Handel** St. Karlińskiego, Sułkiewicza. — **Handel** Kretschmera, Rynek. — **Handel** J. Ekiera, ul. Karmelińska, 18. — **Zamieszkała prenumeratę i ogłoszenia** przyjmują Biura dzienników: **We Lwowie** Ludwik Płoh, ul. Karła Ludwika 11. — **W Tarnobrodzie** Józef Pisz. — **W Przemyśle** Heszelski. — **W Jarosławiu** Krzyżanowski. — **W Wiedniu** pp. Hasenstien & Vögler (także w Hamburgu, Frankfurtu nad Menem, Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu). — **A. Opelik**, R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — **Hermann Goldschmidt**, M. Dukas, H. Schalek, J. Danneberg. — **W Paryżu** Société Mutuelle de Publication A. Lorette, directeur, Rue Cassini, 61.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmują Administracja za opłatą od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit), za pierwszy raz 10 ct., za każdy następny raz po 5 cent. — **Nadane** po 30 centów od wiersza za każdy raz. — **Nekrologia** po 15 ct. od wiersza. — **Głosy publiczne** po 50 ct. od wiersza. — **Załączniki do Nowej Reformy** (prospekta, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmują się za cenę 1 str. od 100 egzemplarzy, dla zamieszczeniowych, a 50 ct. od 100 egzemplarzy. — **Adres** miejscowych prenumerat. Należyte uprasza się napisać nadawca pocztowym

• Od Redakcyi.

W styczniu roku przyszłego rozpoczniemy w telefonie druk powieści, nagrodzonej na konkursie *Kurjera Codziennego* w Warszawie, pióra **Emmy Jeleńskiej**, pod tytułem:

„Panienka“.

W warunkach konkursu, na którym pracowała ta pierwsza nagroda, powiedziane było: iż powieść nagrodzona będzie się mogła znajdować w każdym domu polskim. Warunkowi temu z pomiędzy przeszło 60 współzawodniczących najlepiej odpowiedział talent niewieści p. Jeleńskiej.

Po ukończeniu drukującej się obecnie powieści *Jasieńczyka* **„W Wielgiem“**, co jeszcze w ciągu grudnia nastąpi, w styczniu drukować będziemy dokończenie tak interesującej powieści **Stanisława Reymonta**, p. t.: **„Ziemia obiecana“.**

Na przypadającą w roku przyszłym setną rocznicę urodzin

Adama Mickiewicza

zamieszczając będziemy studium o genialnym wieszczu, pióra **dra Adama Belskiego**.

Niezależnie od powieści oryginalnych i studyów literackich, zamieszczając będziemy w drugim telefonie tłumaczenia rozgłoszonych i wartościowych utworów literatury zagranicznej.

Zwracamy również uwagę Czytelników na dział oryginalnych, z powaźnych źródeł czerpanych korespondencji naszych z Królestwa Polskiego i ziem polskich pod zaborem rosyjskim. Listy te stale zamieszczane będziemy.

Silnie rozwinęły dział wiadomości **telegraficznych i telefonicznych** zapewniając nadal dziennikowi naszemu aktualność pod względem informacyjnym.

kopie w obronie pokrzywdzonych rzekomo Niemców w Austrii, zabrał głos, inieniem Kolańskiego, powołując Czarlińskiego i zwracając się do Hassego, rzekł:

„Szanowny preopinant mówił o walce niemieckiego ludu przeciw czeskiemu i polskiemu. Tak, ktoż to wszczął ową walkę? Rozehodziło się przecie prawo tych ludów, które bynajmniej nie zamierzały naruszać praw ludu niemieckiego. Mogę panów zapewnić, że gdybyśmy jako mniejszość mieli te prawa, jakie posiada lud niemiecki pod berłem austriackim, to byłoby nam bardzo zadowolonym i nie używalibyśmy taktyki Schoeneryana i Wölfowa.“ (Brawo! w Kole polskiem i z Koła polskiem.)

Następnie zwrócił się poseł Czarliński przeciwko hr. Kanitzowi:

„P. hrabia — rzekł nasz poseł — także przedstawił nasze sprawy tak, jak gdyby uważano Polaków za wrogów, co przecież weszło już w pewnych kołach w zwyczaj. Jeśli tak jest, natenczas nie powinno się także żądać od Polaków sympatii. Muszę dalej zaznaczyć, że jeżeli się Polaków traktuje zawsze jako wrogów, to konsekwentnie byłoby zostawić rekrutów polskich w spokoju i nie zaciągając ich wcale do wojska. Dalej nie można żądać od Polaków ofiarności — na to nie pozwala sama przyzwoitość — i w przyszłości też bliżej przystępować będziemy do kwestyi przyjęcia większych ciężarów dopiero wtedy, gdy będziemy wolni od wzięć, jakimi nas pętają ustawy wyjątkowe i przepisy wyjątkowe.“

Poświęciliśmy zaś jeden ustęp swej mowy stosunkom narodowościowym na Śląsku pruskim, mówił potem pos. Czarliński:

„Mamy prawo i obowiązek żądać, aby Polaków traktowano przynajmniej jak ludzi, szanując ich przyrodzone prawa językowe i udzielając im równouprawnienia, co do którego zawsze słyszymy przekłaki. Jak atoli rzeczy się mają z równouprawnieniem pruskich poddanych, to zdradził tutaj p. hrabia Kanitz, oświadczając wyraźnie w Izbie, że obecnie w ministerstwie pruskim, a przynajmniej w sferach rządowych, noszą się z myślą utworzenia funduszu stumilionowego i zastąpienia kościelnego się obecnie nowym, a pan hrabia wyraził nadzieję, że projekt ten znajdzie w Sejmie pruskim przyjęcie. Tak, mogą państwo dać to zapewnienie, gdyż nie wiadomo już, czego to nie można przeprowadzić przy dzisiejszym składzie Izby! Ale sądzim, że się ten projekt nie będzie przechwalał, że okaże pewną nieśmiałość w wypowiedzeniu i przechwalaniu się przed przedstawicielami narodu niemieckiego, iż jest zamiar utworzenia kapitału ku zwalczaniu poddanych państwa, którzy przecież stoją na podstawie konstytucyi, chyba, że u rządu istnieje teraz inny zamiar, a mianowicie, aby stworzyć instytucję, mającą na celu wspomaganie podupadłych niemieckich wielkich właścicieli ziemskich. (Wielka prawda!)

„Wogóle przynajmniej zrobilibyśmy to sprzeczne, że teraz kupuje się nietylko polskie posiadłości, ale stawia się znowu na nogi tych niemieckich właścicieli, którzy się chwieją. A więc dajcie, moi panowie, skoro wam to sprawia przyjemność, występujcie tutaj przed wysoką reprezentacją z projektami takich przepisów wyjątkowych! My temu nie możemy przeszkodzić. Ale to tylko mogą powiedzieć, że jeżeli

poseł hr. Kanitz sądzi, że się to nie zda na nic, to jest to właśnie klątwa złego czynu, który chce złego, a tworzy zawsze dobre. P. hr. powiedział, że mimo funduszu stumilionowego czyni się tylko dwa kroki naprzód, a trzy wstecz. Tak, moi panowie, mogą zwolennikom takich ustaw i przepisów wyjątkowych złożyć to zapewnienie, że pod względem moralnym nie robią oni wogóle żadnego kroku naprzód, tylko same wsteczne i że ostatecznie przyjdą do uznania prawdziwości starego zdania, że każda wina ma się tu na ziemi. (Brawo! w Kole polskiem.)

Do wywodów Hassego powrócił jeszcze poseł Cegielski, który w następnym dniu głos zabrał.

„Wczoraj — rzekł on — uczył się znowu poseł hr. Hasse powołanym wyrazić współczucie, ciężko nawiedzonym Niemcom w Austrii, przychem ze swoją „przejmnością“ dla Polaków powiedział, że mu ostatni, choćby najczystszy chłop niemiecki, jest miłszy, aniżeli wysoko urodzony hrabia polski. A więc dobrze, panie posle, jestem tego samego zdania: mnie jest także najmiłszy, uczciwy chłop polski sto razy miłszy od wykształconego niemieckiego kulturnika; — nie potrzebuje on wcale być hrabią. (Brawo! wesołość w Kole polskiem i w centrum). W tem, że nietylko pos. Zimmermann, ale zaraz najzupełniej pos. hr. Hasse, a dziś znowu pos. Fuerster tęsam poruszyli materję, to jest sprawę traktowania Niemców w Austrii, upatruję pewną metodę. Zamierzono tu widocznie nietylko zganić rząd niemiecki za to, że zabronił urzędzenia w obrębie Rzeszy niemieckiej zebrań na rzecz Niemców austriackich, ale także, jak to słusznie powiedział p. pos. dr. Lieber, urządzić demonstrację na rzecz parlamentarnej mniejszości w Austrii ze strony parlamentu niemieckiego i nadto poddać krytyce rozporządzenia językowe ministra Badeniego i polityczną działalność hrabiego. Pozwólcie panowie, że powiem parę słów w tym względzie.

„Hr. Baden, dymisyonowany prezes ministrów, był bardzo sprawiedliwym i szlachetnie czującym kierownikiem niemieckiej trudnej polityki austriackiej. (Śmiech i głosy na lewo). Tak jest w istocie! gdyż właśnie hr. Baden pragnął wywalczyć równą sprawiedliwość dla wszystkich poddanych swemu państwu, a mianowicie, przyczem opierał się na zdaniu cesarza i większości austriackiego parlamentu. (Bardzo słusznie! w Kole polskiem).

„Niesłychana zaś jest rzecz, że ten mąż stanu musiał ulec wrzeszczącej i hałasującej, wszelkie konstytucyjne życie podkopującej mniejszości. (Głosy i nępotki). Co zaś do uciśkania Niemców w Austrii, to powtarzam tylko wczorajsze słowa mego kolegi frakcyjnego, posła Czarlińskiego, a mianowicie, że życzymy sobie, aby nas, Polaków w cesarstwie niemieckim, obdarzono tak samą miarą uciśku, jak mają zawierać rozporządzenia językowe dla Niemców austriackich; byłibyśmy wtedy zupełnie kontent.“

Na razie zakończyła się rozprawa „austriacka“ w parlamencie berlińskim. Nie ulega jednak wątpliwości, że rozwinie się ona znowu, — przy najbliższej sposobności.

Z zaboru rosyjskiego.

Warszawa, w listopadzie.

(Ciąg dalszy.)

Sąd jeszcze trwa, sędziowie badają studentów, i Polaków i Rosyan. Wiele od tego sądu zależy. Nie ma on wprawdzie ostatniego słowa, ale w takich, jak obecnie, zwierzchników uniwersyteckich — psychologicznie najważniejsze jest właściwie pierwsze słowo. Do sądu weszli sami Rosjanie: **Admiral** Czauos, Siegel. Jakkolwiek silną być może jest panach miłość prawdy i sprawiedliwości i pedantyczna przyjaźnia poprawność, jeżeli już nie cnota — tam, na które ich jurysdykcja rzuci wyrok, będzie uczucie silniejszego lub słabszego solidaryzowania się ze sprawcami całego ruchu, — z owymi sześcioma profesorami, którzy Murawiewowi czarny hołd złożyli. Gdy na owem posłuchaniu sobotniem jedna z powag obywatelskich wystąpiła potrzeba jaknajwiększego umiarkowania, ks. Immeretyński odpowiedział, że prawa i porządki uniwersyteckie muszą iść swym biegiem, ale zaraz potem obawy, jakiego obieg mógł wzbudzić w zawczasie do działania inteligencji, uspokoił uwagą, że znają przecież wszyscy przyjaźnie usposobienie Ligina, sympatyje rektora Zengera dla młodzieży, a i on sam wreszcie, ks. Immeretyński, nie jest krwiożerczym (ne krowożadem).

Tensam rozsądek polityczny, który księciu gubernatorowi poddał dobrą myśl powołania ludzi zdolnych wywrzeć wpływ uspokajający, powinieliby mu poddyktować takie rozwiązanie, w którymby wszelka możliwa surowość wyroku ciałnej sprawiedliwości uniwersyteckiej ustąpiła musiela przed wymaganiami na szerszej podstawie opartej sprawiedliwości wszechludzkiej i dobrze zrozumianego interesu samego rządu, jakoby już teraz nowej, łagodniejszej trzymającego się metody. Charakter polityczny tej sprawy pozwala przypomnieć, że w rządzie rosyjskim wyroki polityczne wydaje nie sprawiedliwość, ale polityka. Administracja w takich sprawach, jeśli sama nie działa, zawsze wywiera nacisk.

Do śledztwa pociągnięto 242 studentów obu narodowości. Pojedynczo ich wypuszczano i pojedynczo przesłuchiwno. Młodzież trzymała się dobrze: o chłórzowskim krętałwie nie słyhać. Głębi swych uczuć narodowych nikt odsłaniać nie mógł: byłoby to nową występną manifestacją; ale nie brakło odpowiedzi danych z odwagą przekonania. Silne wrażenie, nawet na Rosyan, wywarła odpowiedź na pytanie:

— „Dlaczego pan uważasz Murawiewa za osobistego swego wroga?“

— „Bo dziadka mego powiesił.“

Inni przypominali sędziom pogardę świata cywilizowanego, współczesna okrutnikowi, potępienie wyszłe z łona samej publicystyki rosyjskiej, charakterystykę dyktatora buldoga u Barga, autora *Polskie Zagowory* (w *Ruskiej Starinie* i pełniej w czterech tomach w Poznaniu). Jeden z badanych na zarzut ukuty z wielkości i mądrości Murawiewa odparł zapytaniem:

— „A dlaczego pan profesor telegramu nie podpisał?“

Sędziowie-inkwizycje puszczali się na niebezpieczną toń hermeneutyki logicznej.

— „Jak to, więc pan potępia i pomnik, wzniesiony z najwyższego rozkazu (powołanie): zatem występujcie przeciwko cesarzowi?“

Gdyby nawet istotnie car rozkazał być wzniesić

pomnik wileński, zapytanie powyższe, uczynione przez organ sprawiedliwości, — byłoby już nie logicznem i nieuczciwem; a cóż dopiero o niem powiedzieć potrzeba, gdy się zważy, iż car bynajmniej nie wydawał rozkazu, dał tylko pozwolenie (*razrjeszenie*). Najsilniejsze nawet potępienie zwracać się może tylko przeciwko tym, którzy pomnika żądali, a tych przecież żaden majestat nie osłania, i wolno o ich czynach mówić, co się podoba. Nieprawdowość badań objawiała się i w tem, że n. p. nakazując dozwolnić swego *alibi* w razie zaprzeczenia, zmuszano zaraz badanego do tłumaczenia się: co robił tam, gdzie był podczas manifestacji? W innych znowu wypadkach, gdy niebytność badanego była już najpewniejszą, inkwizent zapytał pytanie:

— „A jak się pan zapatrujesz na manifestację?“

— „Co sądzisz o pomniku, o Murawiewie?“

Takie wdzieranie się do duszy, nawet w systemie inkwizycyjnym, byłoby wołającym o pomoc bezprawiem.

Dnia 8 listop. rektor wywiesił kazal w werseytacie listę 198 studentów Polaków i Rosyan, którym aż do dalszego rozporządzenia nie wolno uczęszczać na prelekcje. Lista obejmowała wszystkich odrazu w pierwszej chwili pociągniętych do śledztwa. Później ją pomnożono. Młodzież nie operowała się zakazami. Filowiczka i Ziłowa rektor uprosił o wstrzymanie wykładów.

Nie wszyscy studenci-Rosjanie trzymali z Murawiewem przeciwko młodzieży polskiej. O ile wiadomo, czterech znalazło się takich, w których człowiek silniej przemówił, niż patryota rosyjski w stylu Murawiewa — Katkowa. Jeden z nich użył na dyktatora-oprawcę wyrazu *swijnia*, a gdy go badający do opamiętania się wzywał, dodając, iż słowa jego wniesione będą do protokołu, niezrozumiały tem młodzieńcem powtórzył z naciskiem ów *epitheton ornans*... zbyt zaszczepiony, niewystarczający jeszcze prawdzie. Dla nas i dla ludzkości ten potwór był hyena. (D. n.)

Narrans.

Prasa rosyjska wobec czesko-polskiego zbratania.

Prasa rosyjska nie mogła nie zwrócić uwagi na czesko-polskie zbratanie i na wiec słowiański, który odbył się w Krakowie. Nie mając jednakże dokładnych oryginalnych sprawozdań, dzienniki rosyjskie sądziły o tych wypadkach jedynie na podstawie głosów obcych piśm, a w dodatku zaprzeczania swe zabarwiają tendencyjnie według stanowiska, jakie każdy z nich w kwestyi polskiej zajmuje. Stąd zdania o wiecu słowiańskim w Krakowie — podzielone.

Birżew. Wiadomości wypowiadają przekonanie, że zjazd ten nie wynajdzie zapewne łożka na odrodzenie Austrii, ale że to będzie miał inne znaczenie. Głównem zadaniem zjazdu było zapobieżenie skutkom burzącej roboty pangermanizmu, ale obok tego „i sam zjazd i wypracowane na nim podwaliny jednoci słowiańskiej oddadzą bez wątpienia także wielkie usługi sprawie ogólnosłowiańskiej, pojmowanej w najszerszym tego słowa znaczeniu.“

Swiet, wogóle nieprzyjaźnie dla Polaków usposobiony, zapatruje się i na obecne przesilenie polityczne w Austrii przez pryzmat swoich uprzedzeń. Wietrząc we wszystkim polską intry

Maryan Jasieńczyk.

W WIELGIEM.

POWIEŚĆ.

59 (Ciąg dalszy).

XXIV.

Ponad rozległą polana, w zwartą dokoła ścianę ilżekich i bakowskich lasów ujętą, ponad zwalem zalegających ją opalowym mgieł i oparów, het, od bakowskiej i wielkiej za nią granicy, spłynęło słońce, a wzbyszy się na półtora chłopca, już wyczołone, chłódów z nad kniei spędzając nocnych ostatnich, w mgły i opary raz, drugi rzuciło wiatrem. Wiatrem rzuciło, wpoilo w nie kiść spragnionych promieni i sało... asalo... aż się tumaniły jęły w strzepach po niebie, rozbił, czeznąć, aż na polanie, wśród żytnich łąnów, zamajęczyły kolonie czerwieńskie: dołem Antonów, Helenów bliżej, środkami zaś samym, mlynem nad niemi widna parowym, beczynnym dzisiaj, wioska Czerwona.

A gdy spilo ostatnie mgieł kłęby, buchnęło światłem i na czworobok padło budynków gminnych w Czerwonej, i na podwórze, i w odemkniętą zajązła drzwiami budę więzienną, i złotym ległszy w poprzek niej pasem, błysnęło w oczy śpiącemu w budzie Musiale.

Leżał w barłogu, z rozrzuconymi w krzyż ramionami, z blachą soltyśa, polyskującą na piersiach, snem zdjęty twardym, bo zmrzużonych na słońcu nie otworzył oczów, na bok się jeno przed najciszej światła przewrócił.

Pas wszakże złoty, po płowym wędrując dalej barłogu, płynął a płynął, jasny, strzelisty, i poprzec ramie przepłynawszy śpiącego, wraz mu się na twarzy i na powiekach ułożył. Musiała niby natrętną spędzając muchę, ręką ma-

chnął w powietrzu, i, przewróciwszy się raz jeszcze, w sam środek stoczył się smugi światlanej.

Zbudzony blaskiem, odemknął oczy, znowu je zmrużył, odemknął znów, aż i uniósłszy się na barłogu, jął je przecierać i ziewnął.

— Galantom zaspał! — mruknął i chciał się podnieść, gdy ostry ból głowy jakby go wstrzymał w miejscu, z za uchylonych zaś drzwi komory chichot doleciał głosów dziecięcych i wyraz:

— Bala!...

Spojrzał zdziwiony, dłonią powiódł po czole, niepokój jakiś ścisnął go w sobie, a snem przylutniona pamięć wracała, bo za kapeluszy chwycił porzucony w barłogu, na równe porwał się nogi, zaś z ust spieczonych chrypką wybiegło:

— A słowo stało się ciałem!...

Co on to robił!...

Ku drzwiom się ruszył, ale się w miejscu potknął, zatóczył, o ścianę pochwycił ręką, podczas gdy znowu, dalej już niech, chórem z podwórza pisyły dzieci:

— Soltyś!... a bala!...

Na twarz się chłopca wyraz goryczy wybił i wstyd, usta skrzywił bólem, grzyznął zębami, na ścianę opadł i nieruchomo, z głową spuszczoną, długą stał chwilę, bezmyślnie w barłóg wpatrzony.

Co on to robił!... w gminnej budzie więziennej!... teraz bo wiedział... A no, spł się i tytel... z panem pisarzem spł się na umór, aż ci go, musi, z karczmy na barłóg spać wyrzucili!...

— Psia cię kość taka!...

Wczoraj go stojką wezwano jeszcze duchem a duchem, wele papierów nikiej z powiatu; ale z pisarzem widział się tylko, woita nie trafił. W papierach onych stało ta ponoś pismo do niego, jako soltyśa, co z podatkami ze wsi zalegał, a no, pod karą przykazowano ściągnąć

zaległe. Tak nikiej stało. Pisarz się ni to sierdził okrutnie, krzyczał a groził, a zapowiadał ci mu odstawa, jako że, mówił, w osadzie Wielgie i nieporządki też „wielgie“. Jakie ta znowu i nieporządki!... Jeden Salima zalegił ci oto nikiej w gruntowym, drugi zaś Oryl, to na bez tydzień obiecowali podymne, tyle wszystkich. Oryl odnosi, skoro i rzekli, a za Sulimę podsoltyśego założy, dyć i po krzyku... Ino co pisarz swoje a swoje, skamla a skamla, a dymnysa precz groza. Kacji takiego kto ta zmierzkuje, gotów wygrozić, a wstytu ode zaś przed grama dać czekawki. Potrzebne bo mu ci było i soltyśostwo one, potrzebne!... Że to przy sobie miał trochę groza, mało niewiele, tak za Sulimę chciał sąz z miejsca płacić gruntowy, ino co pisarz jak ci nie zmieniła, a powiadają, co nikiej krzywo wele porządek, ale ta znowu jakiej pilności wielkiej nie było. Z powiatu pisa, bo im się patrzy, a no i tyle, zasie Salima abo i Oryl odpowiedział, to i zaplaca. Tak i na święta poszli się zgodę napić do karczmy, a jak i poszli, tak i ostali, a grali musi ci w „chłusta“.

Tutaj Musiała sięgnął w zanadze, w węzeł zwinięta wydobyl szmatę i jął rozwinąć.

— Było ci — mruknął — pięć w złotychkowych, dwie czterdziestkowe, zaś papierkami trzy ruble...

— Ale przewrócił szmatę raz, drugi, ani w niej grosza!...

— Psia cię tręć! — burknął, — to za Sulimę nie dawał płacić „chłusta“ miarkował... Dyć wymiarkował, pieniądze zabrał, a na przespanie, to choć w stodole, żałował siana!...

— Psia cię kość taka!...

Splunął, porzucił szmatę, rozmamaną na pierśiach ściągając koszule, poprawił pas, strzepał sukmanę i ku drzwiom ruszył.

W progu przystanął, wyjrzał ostrożnie, snać

przed napaścią ustrzedz się pragnąc dzieciaków, a nie dostrzegłszy już ich w podwórzu, choć mu się nogi płały jeszcze, a w oczach cmiło, kapelusza nisko spuścił na czoło i szybkim krokiem prosto ku drodze podążył teraz. Jeno, pod oknem przechodząc pisarzowego mieszkanca, okienkami przynikniętym, splunął ponownie i z zaciśniętymi ust rzucił klątwą:

— Psia cię kość jedna!...

Wyszł z wrota, wykręcił w prawo i, nadrabiając, jako mógł, miną, ręce w kieszenie zasunął i szedł poważny, wyprostowany, zaś o cholewy, ni to skrzydłami, łopotał sukmany dołem.

A miał przed sobą spory kęs drogi — miłą z okładem. Za Helenowem lasy bakowskie i szmaty pola, i wieś w pośrodku, a dalej znowu pola i lasy, i „Gawrysowa“ w końcu choinę, aż do granicy oto wielkiej, skąd przysiółkami: Kosów, Maryanki, wzdłuż tak torfiastych, poza którymi minęła trza było dwór, folwark, stawy, karczmę i kościół, by za ogrodem wreszcie peleni dobrać się do wsi.

Gminę, na samym skraju Czerwonej, piaseczysta wydma jeno z wiatrakami dzieliła od Helenowa. Przebył ją szybko i za kolonią zaszył się w żytach. Tu lżej odetchnął poza oczami. Palił go tylko jęło „na wnetrzu“ zgałę okrutną, a w ustach piekło, a w głowie biło, jak młotem. Był się w lesie znalazł bakowskim, wypoconie w chłodzie, a u źródła, co się w przydrożnym sączyło rowie, wodą pokrzepi, no i opłóce. Spowiewany dyć się ot taki i nie pokaze swoim w chłupie, a bo i Magdzi.

Magdzi!... Niewieście!...

I spochmurniał, i pochylił się, i na ustach osiadł mu wyraz goryczy, rzekłbyś, postarzał. Na twarz, spłona prochem barłogu, niewygotona, na której tu i owdzie pot się kropkami perlił poczynął, ponad wąsami ciętymi w szczo-

tkę, brózdę się wczepiły wybijając ciemne zmarszczenie głębokich, na głowie zarost siwy już prawie z pod kapelusza widniał pękami, na przygarbione spadające plecy, w żywych zaś ongi, przysięgłych oczach, ni błysku ochoty dawnej.

Magdzi!... I miasto przypięszyć kroku, zwolnił go oto, włókił się już tylko. Niewiasta!... I miał polami duchem na przesaj biedz do chłupy, w zieleń się lasu wpatrywał tęskny, chłodu spragniony jeno, wytchnienia.

A no, cham prosty, dwórki ci trefnej zniewolić nijak nie umiał sobie, i na matczyne stano. Ani dobrocia, ani kochaniem, nijak a nijak... Ptasiego mleka brakło ci ino, musi, niewieście, a zawy nie to... Fochy se oto strol, a miny, przymówki ino a swary, zaś wypominaki, jako ci chamstwem dolę se tyle na szczęt zbrzydza!... Dyć to i jemu bo nie we-sele, a bo i gorzej... Odkąd ci go tak Magduś ta jego rzuciła w Lipsku, na wymieniwsko rzuciła ludzkie w szynku pod ławą, coś się w nim na nią skarżyło ciegłem, ciegłem jadziło. Mitował ci ja, bo i mitował, patrzył jak w obraz, ino co onej nie miał tkliwości, jako to pierwiej, i nie miał serca. Maryś mu oto stawała w myśli, Maryś nieboszcza, stawali matka, a zaś bywało, gdy się frasował, szedł z fajką w pole, i żałościwie dumał se o nich: Maryś, matce; a zaś bywało, kiej go i zmogło, szedł pić do karczmy, i pił na umór.

Na żałostí piął i na robaka, i z przyłbie-nia pił zasie!...

Bo do gorzałki to ci go teta ciągnęło siłą, kłebę co złego wiodło przemoca. Zaczął go nikiej tak na odwagę, od „janimuszka“, jako po miarce zawy mu śnielel bywało z Magdzią, razniej bywało. Na soltyśostwo piął też swoje, wele wyboru, i na uciechę, skoro z niewiastą kaj się na jarmark trafiło razem, abo i z domu,

gę, organ p. Komarowa i w upadku gabinetu Badeniego dojrzał jakąś intrygę i baje o wiaro-
nośności Badeniego, dowodząc, że zachowanie
się jego uprawnia każdego do przypuszczeń, że to
„sam Badien wspólnie z Niemcami uknuł
spisek przeciwko Czechom i Słowianom“.

Po tej niedorzecznej uwadze, *Świat* ubolewa
nad tem, jak to Badien zaplać Czechów w swoje
sida i co z tego wynika: „Kramarz i jego
przyjaciele doszli do tego, że jeden z nich, Ho-
rny, unosił się nad sojuszem czesko-polskim,
żeby zważyć wspólnego wroga Rosyę“. Artykuł
kończy się życzeniem, zwróconem do Czechów,
aby się „nauczili z obecnych wypadków, że ni-
gdy nie należy pokładać zaufania w Polakach
austriackich“.

Dziwnym zbiegiem okoliczności wywody *Świe-
ta* odpowiadają zupełnie rozumowaniom *Haly-
czanina* lwowskiego, który tak daleko posuwa
swą zacięłość przeciw Badenemu, Abrahamo-
wiczowi i Polakom wogóle, że we wszystkich,
co się stało, widzi tylko polską intrygę, a nawet
zjazd słowiański w Krakowie nazywa „polską
demonstracją“, odmawiając mu, wbrew wszy-
stkich przedstawicieli ludów słowiańskich w
Austrii, nawet prawa do nazwy wiecu „słowiań-
skiego“.

Inaczej cokolwiek zapatruje się na te sprawy
Nowoje Wremia. „Polityka hr. Badeniego — pi-
sze organ p. Suworina — była bądź-co-bądź
słowiańska, choćby dla tego tylko, że zwrócił
się o poparcie do Słowian, chociaż daleko la-
twiejby mu było przeprowadzić ugodę austriako-
węgierską przy pomocy Niemców, szczerych
obrońców dualizmu i systemu Beustowskiego. —
Badien już przez to samo stał się przedstawie-
cielem słowiańskiej polityki w Austrii, że sam
jest pochodzenia słowiańskiego i że w jego ga-
biniecie zasiadali jeszcze dwaj Polacy. Jakiekol-
wiek zdanie miałyby te polaki, o słowiańskim
Polaków — porównajmy je do zdania, że
słowiański Badien nie przyszedł być Słowia-
niakiem, lecz aby się z nimi zgrać, i z tego
możemy sobie wyczytać, że panowie Niemcy, że gdzie
się kocha Polak, tam zaczyna się Słowianin“.

Inne dzienniki rosyjskie, o ile nam wiadomo,
nie wypowiedziały jeszcze zdania o czesko-pols-
kim zbrataniu i o zjeździe słowiańskim w Kra-
kowie.

Przegląd polityczny.

Kraków. 21 grudnia.

W telegramach wczorajszych donieśliśmy, że
w Pradze odbyło się zgromadzenie członków
stronnictwa młodocześnieckiego. Dziś tele-
gram ten uzupełniamy. Referat o sytuacji po-
litycznej i stanowisku klubu młodocześnieckiego
w Radzie państwa wygłosił dr. Herold, poczem
uchwalono rezolucję, w której podniesiono na-
stępujące punkta:

- 1) Walka obstrukcyjna przeciw hr.
Badeniemu nie była walką opozycji przeciw
ministerstwu hr. Badeniego, lecz skierowaną
była przeciw jego osobie, była walką o hege-
monię Niemców w Austrii. Rezolucja pochwała
postępowanie posłów młodocześnieckich i potępi-
a gwałty, które zmusiły rząd do ustąpienia, który
miał dobrą wolę działania w duchu równopra-
wienia ludów słowiańskich.
- 2) Klub młodocześniecki w Radzie państwa może
dowolnie przedsięwziąć wszelkie kroki, zdające
do utwierdzenia obecnej większości parlamen-
tarnej. Zgromadzenie pochwała zasady, wypo-
wiedziane w ostatniej manifestacji komisji pa-
rlamentarnej prawicy i podnosi zasadę autonomii.
- 3) Wszelka zmiana rozporządzeń językowych,
bez zgody posłów czeskich, natrafi na najener-
giczniejszy opór posłów i ludu czeskiego; zgro-
madzeni uważają jednak rozwiązanie spraw u-
gody narodowościowej w Czechach w obecnej
chwili za nieodpowiednie.
- 4) Podział Czech na dwie odrębne części ni-
gdy nie zyska aprobaty stronnictwa młodocze-
skiego.
- 5) Prawno-polityczne uregulowanie stosunku
krajów korony czeskiej do państwa i wyposa-
żenie Sejmów w większą autonomię jest pożą-
danem.
- 6) Wobec faktu sparaliżowania parlamentu

Dyć to mu nieraz Magdus i sama podała miar-
kę, przepiała sama, ino co potem, kiej i przy-
lubił, pomstować jena, lubo i z fochów. Aż ci
go oto rzuciła w Lipku, znów w Ciepeliowie,
i znów w Iłży, co i na żałost pijał już teraz,
kaj i popadło.

Na żałost pijał i z przyłubienia, skoro w cha-
łupie ni mu dobrego nie dała słowa; na żałost
pijał i z przyłubienia, kiej go na półmiedzi
rzuciła ludzki, jako i z Jędrkiem; na żałost
pijał i z przyłubienia, że to z niewiastą nijak
mu było woli mieć własnej, nijak a nijak....

Na żałost pijał i na robaka, i z przyłubienia
pił zasie!...

— Paia treść sobacza!...

Skoro na niego pojrzała oto, a rzekła słowo,
wraz go i rezon odchodził cały, opadał „jan-
kur“, a coby ino miłować chciała, skamiał i
tyle... zaś po północy... To i na żałost i
z przyłubienia pijał, kaj padło!... Jako i wzo-
ra!...

I machnął ręką...

Do lasu zwolna dobił się wreszcie i do źró-
dlika. Sukmanę rzucił, za nią kapelus; pod-
szedł do rowu, nad płytkim przegiął się brze-
giem, i z próbów wodę zdmuchnąwszy wierz-
chem, pił ze strumienia długo a chwiei, aż
mu się pod nim włosy rozwiły spływając
z prądem. Wstał pokrzepiony, twarz zapyłaną
obmył i głowę, i w odwinęty otarł je rękaw, a
przegarnawszy palcami włosy, dobył z su-
kmanu kapelusz z tytoniem, z cholewy fajkę,
i pod dębekiem, zdala od drogi, legł na mu-
rawie.

Dyć do chałupy zawdy mu na czas, Ma-
gdziny fochów!... (C. d. n.)

przez obstrukcję, muszą Sejmy krajowe uży-
wać większy, niż dotychczas, wpływ na tok
spraw państwa, a szczególnie należy zwołać w
najbliższej przyszłości Sejm czeski.

Zgromadzenie wyraża najgłębsze ubolewanie
z powodu aktów gwałtów, dokonywanych na cze-
skich mniejszościach, protestuje przeciw spro-
wokowanym przez Niemców ekscesom w Pradze
i napaściom na burmistrza Podlipny'ego, który
stał jedynie na straży swego obowiązku. Wre-
szcie zgromadzenie domaga się zniesienia prawa
doraźnego, gdyż uważałoby przedłużenie nie-
normalnego stanu za krok nieprzyjaty przeciw
stolicy Czech, Pradze.

Herold, Engel, Pacak, Gregr i Podlipny byli
przedmiotem gorących owacji. Do Badeniego,
prezidenta Krakowa Friedleina, do burmistrza
Przerowa, dalej do prezydium Izby poselskiej
i przewodniczących klubów większości wysłano
telegramy gratulacyjne.

Z obowiązku dziennikarskiego podajemy głos
wiedeńskiej *Deutsche Ztg.*, za który jednak za-
danej nie przyjmujemy odpowiedzialności. Organ
niemieckiej partii ludowej ogłasza, że na po-
słuchaniu u cesarza br. Banffy, na pytanie,
„co dalej?“, odpowiedział, że i na Węgrzech
trzeba będzie, jak w Austrii, w drodze roz-
porządzeń wspólnie sprawy załatwić.

Na to miał odpowiedzieć cesarz: „To by-
łoby stanowcze złamanie konstytucji“. Br. Banffy sądził, że takie załatwie-
nie sprawy leżałoby w „najwyższym interesie
państwa“, na co cesarz odrzekł: „To jest
zdegny nie przysługującym ręką, zdegny
cy-dować — raczej wypuścić cy-
gle — z powodu tych ciągłych trosk
państwowych“.

Pos. Danielak donosi nam, że w Ten-
czynku odbędzie się zgromadzenie w dniu 3
stycznia; w Skawinie dnia 5 stycznia;
w Chrzanowie dnia 17 stycznia; w Wie-
liczce dnia 24 stycznia. Nado w Krako-
wie odbędzie się dnia 16 stycznia wielki
wiec ludowy, w którym wezmą udział u-
czestnicy z całej zachodniej Galicji. Omawiane
na nim będą sprawy polityczne, ekonomiczne i
organizacyjne. Blizsze szczegóły tego wiecu po-
dane później będą.

Pos. Daszyński pisze nam:
Ponieważ wśród pewnej części wyborców z V
kursu miasta Krakowa istnieje zamiar wezwa-
nia mnie do „wyłomaczenia się“ z moich czyn-
ności poselskich, przeto podaję do publicznej wi-
domości, że gotów jestem każdej chwili stawić
się na wezwanie i na publicznym zgromadzeniu
wyborców odpowiedzieć na każdą interpelację,
dotyczącą mojej działalności poselskiej. Jeżeli
zatem do najbliższej środy, lub też po świętach
zgromadzenie wyborców w publicznej sali ja-
kiejkolwiek zostanie zwołanem, a mnie do spra-
wowania poselskiego wezwą, gotów jestem za-
wezwaniu takiemu zadość uczynić.

Port-Arthur.

Köln. *Ztg* rozstrzelonym drukiem drukuje na-
stępujące wyjaśnienie, odnoszące się do sprawy
zajęcia Port-Arthur'u przez eskadrę rosyjską:
„Przed ósmiu dniami angielski kaza-
nik „Daphne“, pomimo wyraźnego ostrzeżenia
i zakazu chińskiego komendanta portu, wpłynął
do wewnętrznego portu Port-Arthur'u, rzekomo
w tym celu, ażeby przekonać się, czy nie ma
tam okrętów rosyjskich. Krążownik angiel-
ski natychmiast opuścił port, ale obawiano się,
że może wpłynąć do portu eskadra angiel-
ska, która od kilku tygodni krąży po morzu
Żółtym i obecnie znajduje się w Talien-wan.
Rząd chiński uzalił się natychmiast na zacho-
wanie się krążownika angielskiego u przesta-
wicieli mocarstw w Pekinie. — Jak się zdaje,
skutkiem tego kroku eskadra rosyjska w po-
rozumieniu z Chinami zajęła Port-Arthur“.

Köln. *Ztg* zapewnia, że zdarzenie to nie by-
ło niespodzianką dla Niemiec, i że nie jest ono
bynajmniej wymierzone przeciwko Niemcom, ale
raczej akcją Niemców w Kiao-Czau, jakoteż
akcją Rosyi w Port-Arthur, są tylko dalszym
ciągiem współdziałania tych dwóch
mocarstw na wschodzie azjatyckim.

Natomiast w Anglii wiadomość o zajęciu por-
tu chińskiego przez Rosyę sprawiła piorunujące
wrażenie. Nikt w Londynie nie wątpi, że ofi-
cjalna wersja rosyjska, jakoby eskadra zame-
rzała tylko przemieszkać w Port-Arthur, jest
tylko dyplomatycznym *façon de parler*, gdy w
istocie Rosya chce trwale zająć Port-Arthur, a
może nawet uczyni to z przyzwolenia Chin,
które musiały się na to zgodzić pod presją
groźb ze strony Rosyi i Niemiec, popieranych
przez Francję. Wobec tego dzienniki angielskie
domagają się, ażeby Anglia zajęła wyspy Chu-
san, panujące nad ujściem rzeki Jansekiang,
które dwukrotnie już były w rękach Anglii,
mianowicie 1840 i 1841 roku.

W Chinach panuje podobno bardzo pesymi-
styczne zapatrywanie na położenie kraju, a nie-
które dzienniki angielskie donoszą, że doradcy
cesarza chińskiego zalecają nawet przeniesienie
dworu do Nankinu.

Sprawy miejskie.

(Posiedzenie Rady miejskiej z dnia 20 grudnia.)

Przewodniczył prezydent p. Friedlein. Se-
kretarz prezydium odczytał treść nadesłanych
do Rady pism. Sekretarz magistratu dr. Schlich-
ting zawiadamia, iż mianowany został człon-
kiem komisji dla egzaminów rządowych z u-
miejscowości politycznych; wdowa po śp. Konra-
dzie Wenzlu nadesłała podziękowanie dla rady
za udział w pogrzebie męża; były prezydent
Sądu wyższego w Krakowie J.E. Zborowski na-
desłał pisemne podziękowanie za poparcie, ja-
kiego doznawał ze strony gminy podczas swo-
go urzędowania.

Prezydent zawiadamia, iż hr. Andrzej Poto-
cki przeznaczył dla ubogich w Krakowie 500
cetnarów węgla kamiennego ze swoich kopalń,
i wyraża ofiarodawcy podziękowanie.

R. m. Rotter po krótkim umotywowaniu
nagłośni przedkłada wniosek następujący: Rada

poleca komisji przemysłowej przedłożyć w cza-
sie najbliższym projekt urzędzenia nauki do-
pełniającej dla kandydatów trzechklasowe me-
skie szkoły wydziałowe. Uchwalono.

Prezydent p. Friedlein wobec ważności
sprawy *ex praesidio* przedkłada następujący
wniosek komisji wodociągowej: Gmina m. Kra-
kowa zobowiązuje się dostarczyć wody do picia
i potrzeb gospodarczych z urządzeń się mające-
go wodociągu, do tych budynków, które w za-
mian za istniejące obecnie na Wawelu, wybu-
dowane być mają, choćby one poza miastem
w przyległych gminach, jednak na lewym brze-
gu Wisły wzniesione zostały, — po tej samej
cenie, jaka dla konsumentów w mieście oznaczo-
na będzie.

W umotywowaniu nagłośni zaznacza prezy-
dent, jak powszechnie pożądanem jest, aby wój-
ska zajmujące Wawel, najprzód z wzgórz
ustąpiły. Dzięki gorliwości marszałka krajowe-
go, sprawa ta szybko postępuje i zabezpieczone
już zostały do nabycia gruntu, na których ewen-
tualnie zbudowane będą dla wojskowości koszary,
szpital, sąd i areszt garnizonowy. Wojko-
wość z obawy, że do budynków tych za miastem
stanąć mających gmina nie dostarczy wody
z przyszłych wodociągów, — natomiast wzo-
rowo — największym porządku prowadzonym jest od-
dział rachunkowy działu ognia i grado, którego szefem
jest p. Gnstaw Adam. Taką opinię wyraził człon-
kowie rządowej komisji rewizyjnej.

Komisja z Iona Rady nadzorczej Towarzystwa,
wybrana dla sprawy reformy statutu instytucji,
wybrała podkomisję, do której weszli pp. Trzebie-
ski, dr. Paszkowski, Marynowski i Andrzej hr. Po-
toci. Zadaniem tej podkomisji będzie zebranie sta-
tutów innych Towarzystw ubezpieczeń rozpatrzenie
się w nich i w ogóle zebranie materyału uzasadnia-
jącego potrzebę i pożytek zmian statutowych, a
także przesłuchanie rzeczoznawców w sprawach u-
bezpieczeń. Podkomisja rezultaty swojej pracy
przedłoży komisji, a Radzie nadzorczej, poczem
projektowane zmiany przedłożone być muszą do
uchwalenia walnemu zgromadzeniu członków To-
warzystwa.

W interesie instytucji sądymy pożądanym jest,
nie goraczko, lecz rzetelny pospiech w donie-
szeniu tej sprawie. Za zmianami statutu, mocno pi-
starzałego, oświadczyli się wszystkie zwoływane po
katastrofie zebrania członków Towarzystwa. Szcze-
gólnie członkowie działu żywego mają prawo
domagać się reform. Najpóźniej do zebrania doro-
cznego, które się w maju odbywa, sprawa powinna
być załatwiona, aby w zupełności powrócił zaufa-
nie do instytucji tak zachwianie niegodnem postę-
powaniem jednostek.

Pożegnanie dyrektora Scipiona. W Towarzy-
stwie wczaj ubezpieczeń w biurze dyrektora p. Ro-
mery zebrał się dziś wszyscy urzędnicy wraz z
członkami dyrekcyi, celem pożegnania ustępującego
dyrektora p. hr. Karola Scipio. Oprócz członków
dyrekcyi i urzędników obecnym był także prezes
Rady nadzorczej Tow. p. Józef Meński. Pożegna-
nie w imieniu dyrekcyi wygłosił dyrektor p. Sto-
necki, zaś imieniem urzędników przemawiał sekre-
tary Tow. p. Jan Wygryzalski, serdeczniei słowy
żegnając ustępującego. Z rozrzewieniem zebrał
hr. Scipio dotychczasowych swoich kolegów i pod-
władnych.

Urządowanie w miejsce ustępującego hr. Scipiona
objął z dniem dzisiejszym dyrektor p. Ignacy Gła-
żewski.

Liczne awanse i mianowania urzędników apro-
bowana dziś dyrekcyą Towarzystwa wzajemnych
ubezpieczeń w Krakowie. Jutro zamieścimy listę
wszystkich awansowanych i mianowanych.

„Sokola“. Przypominamy, że we czwartek d.
23 b.m. o godz. 7 wieczorem opłatek w „Sokole“.
Kto się nie zapatrzył jeszcze w bilety, niechaj
spiesz po nie do handlu p. Rndnickiego (linia A B),
gdyż zamówienie skuteczni komitet na podstawie
listy członków, zapisanych do środy godz. 8 wie-
czór. Obchód zapowiada się świetnie.

Na wystawę Towarzystwa przyjaciół sztuk pię-
knych nadeszły: Boznańskiej Olgi „Martwa natu-
ra“ i „Dziwczyną“, Gadomskiego Tadeusza „Ko-
sior“, Gramatyki A. „Dzielnice klasztoru“ i „Mar-
ta natura“, Kochanowskiego Stan. „Nad rzeką“
i „Wierzbą“ akw., Janowskiego „Poszukiwaj“,
Mańkowskiego „Hanusia“, Markowicza „Portret
mężczyzny“, Mastelskiego „Modlitwa“, Maszkow-
skiego „Wzrost tkacki“, „Carskie wrota“ i „Wnę-
trze izby huteńskiej“, Polczyńskiego „Krajobraz“,
Pociechy „W lecie“, Protaszewicza „Jesienią“, „Ma-
ki“, „Latem“, „Studium“, „Zachód“ i „Ranek“,
Reyznera Mieczysława „Głowa Chrystusa“ i „Trzy
krajobrazy“, Wyspiańskiego „Studium niewiasty“,
pastel, Pankiewicza Józefa „Wieczór“, Janowskiego
„Kapliczka“ akw. i „Zamek w Nawojowej“ akw.,
Dąbrowskiego „Dwa widoki morskie“ akw.

Strejk piekarzy grozi znowu miastu naszemu.
Rozpoczętym został przed paru dniami w jednej
z pomniejszych piekarni, a obecnie zagraża rozsze-
reniem się na inne zakłady. Czeladnicy żądają
dwunastogodzinnego czasu pracy i podziału pracu-
jących na dwie partje, na zmianę pracujących. Dziś
w południe odbyło się w ratuszu zgromadzenie cze-
ladników piekarskich pod przewodnictwem p. Ow-
siaka. Wieczorem odbędzie się drugie zgromadzenie.

Namawianie do wychodźstwa. Do kraju nasze-
go zjechało indywiduum, którego zadaniem była
mnieć lud wijski i nakłaniać go do wychodźstwa
za morze. Jak się dowiadujemy, niejaki Romulus
Titus Vossinari już z początkiem grudnia wyjechał
z Genui do Galicji, celem łowienia ryb w mętnej
wodzie. Vossinari liczy lat 30 i jest rudym z Aradu
na Węgrzech. Dawniej zatrudniony był w geneń-
skiej agencji emigracyjnej „La Ligure Americana“,
a obecnie zaczyna „pracować“ na własną rękę.
Władze i wszyscy żyjący ludowi niechaj roz-
toczą czujną opiekę nad tym ptaszkiem, zanim zdo-
ła on zapuścić sieci na ławnowywnych włościach.

Dezertjer Maksymilian Wybranowski, malarz po-
krojowy, który w październiku zbiegł z 13 pułku
w Krakowie, przyszeszowany został wczoraj w
Podgórzu. Odstawiono go do komendy pułkowej.

Opieka nad robotnikami. Za inicjatywą księżnej
Zuzanny Czartoryskiej, grono pań krakowskich po-
sta nowo zgromadzić dziewczęta, pracujące w fa-
brykach, drukarniach, introligatorniach, szwalniach
i t.d. celem pouczenia ich, podnoszenia duchowego
i dostarczania im w niedzielę, tym dniu wythnienia
po całonocnej pracy, rozrywek godziwych.

Zebrań ta rozpoczyna nauka (religia, historia pol-
ska, nauki przyrodnicze, język polski, niemiecki
i t.d.), poczem dziewczęta dostają podwieczorek, a
następnie zabawiają się grami towarzyskimi, śpie-
wami i t.p.

Od Administracyi.

Celem uregulowania nakładu upraszamy
o wczesne odnowienie prenumeraty, któ-
rej warunki podano w nagłówku, obok
tytułu dziennika.

Prenumeratę zamiejscową i miejscową
przyjmuje tylko Administracya „Nowej
Reformy“ w Krakowie i agencye, wymie-
nione w nagłówku dziennika.

Prenumeratorzy „Nowej Reformy“ abo-
nować mogą po znacznie dla nich zniżo-
nych cenach, następujące trzy cza-
sopisma:

„Przegląd literacki“,
organ krakowskiego „Związku literackiego“,
wychodzący w Krakowie pod redakcyą Kazi-
mierza Bartoszewicza dwa razy na mie-
siecie w objętości 1 1/2 do 2 arkuszy druku, abo-
nenci *Nowej Reformy* otrzymują w miejscu po
1 złr. kwartalnie; zamieszcją po 1 złr. 20 ct.
Pełna prenumerata tego czasopisma wynosi ro-
cznie 6 złr. w miejscu, a 6 złr. 80 centów na
prowiniecy.

„Nowe Mody“
ilustrowany dwutygodnik, wychodzący we Lwo-
wie, od 1 października 1896 roku znacznie po-
większony, abonenci *Nowej Reformy* tak miej-

scowi, jak i zamiejscowi, otrzymywać mogą po
1 złr. 20 ct. kwartalnie.

Wreszcie dwutygodnik humorystyczny
„Smigus“
po 90 ct. kwartalnie.

KRONIKA.

Kraków 21 grudnia

Wiadomości osobiste. Minister baron Loebl
przejechał dziś rano przez Kraków pospiesznym
pociągiem do Lwowa, powitany na dworcu przez
przedstawicieli władz.

Z Towarzystwa wzaj. ubezpieczeń. Komisja,
która z zarządzenia ministra spraw wewnętrznych
przeprowadza rewizję ksiąg Towarzystwa wzaje-
mnych ubezpieczeń, ukończyła już swoje czynności
w zarządzie głównym w Krakowie, a dwaj delegaci
komisji odjechali do Lwowa dla rewizji ksiąg w
tamtejszej filii instytucji. Rezultaty rewizji, doko-
nanej w Krakowie, jak nas poinformowano, wyka-
zały wielkie wadliwości i brak kasy, oraz nad-
zoru nad kasą i w księgach i rachunkowości
działu rachunkowego instytucji, — natomiast wzorowo
i — największym porządku prowadzonym jest od-
dział rachunkowy działu ognia i grado, którego szefem
jest p. Gnstaw Adam. Taką opinię wyraził człon-
kowie rządowej komisji rewizyjnej.

Komisja z Iona Rady nadzorczej Towarzystwa,
wybrana dla sprawy reformy statutu instytucji,
wybrała podkomisję, do której weszli pp. Trzebie-
ski, dr. Paszkowski, Marynowski i Andrzej hr. Po-
toci. Zadaniem tej podkomisji będzie zebranie sta-
tutów innych Towarzystw ubezpieczeń rozpatrzenie
się w nich i w ogóle zebranie materyału uzasadnia-
jącego potrzebę i pożytek zmian statutowych, a
także przesłuchanie rzeczoznawców w sprawach u-
bezpieczeń. Podkomisja rezultaty swojej pracy
przedłoży komisji, a Radzie nadzorczej, poczem
projektowane zmiany przedłożone być muszą do
uchwalenia walnemu zgromadzeniu członków To-
warzystwa.

W interesie instytucji sądymy pożądanym jest,
nie goraczko, lecz rzetelny pospiech w donie-
szeniu tej sprawie. Za zmianami statutu, mocno pi-
starzałego, oświadczyli się wszystkie zwoływane po
katastrofie zebrania członków Towarzystwa. Szcze-
gólnie członkowie działu żywego mają prawo
domagać się reform. Najpóźniej do zebrania doro-
cznego, które się w maju odbywa, sprawa powinna
być załatwiona, aby w zupełności powrócił zaufa-
nie do instytucji tak zachwianie niegodnem postę-
powaniem jednostek.

Pożegnanie dyrektora Scipiona. W Towarzy-
stwie wczaj ubezpieczeń w biurze dyrektora p. Ro-
mery zebrał się dziś wszyscy urzędnicy wraz z
członkami dyrekcyi, celem pożegnania ustępującego
dyrektora p. hr. Karola Scipio. Oprócz członków
dyrekcyi i urzędników obecnym był także prezes
Rady nadzorczej Tow. p. Józef Meński. Pożegna-
nie w imieniu dyrekcyi wygłosił dyrektor p. Sto-
necki, zaś imieniem urzędników przemawiał sekre-
tary Tow. p. Jan Wygryzalski, serdeczniei słowy
żegnając ustępującego. Z rozrzewieniem zebrał
hr. Scipio dotychczasowych swoich kolegów i pod-
władnych.

Urządowanie w miejsce ustępującego hr. Scipiona
objął z dniem dzisiejszym dyrektor p. Ignacy Gła-
żewski.

Liczne awanse i mianowania urzędników apro-
bowana dziś dyrekcyą Towarzystwa wzajemnych
ubezpieczeń w Krakowie. Jutro zamieścimy listę
wszystkich awansowanych i mianowanych.

„Sokola“. Przypominamy, że we czwartek d.
23 b.m. o godz. 7 wieczorem opłatek w „Sokole“.
Kto się nie zapatrzył jeszcze w bilety, niechaj
spiesz po nie do handlu p. Rndnickiego (linia A B),
gdyż zamówienie skuteczni komitet na podstawie
listy członków, zapisanych do środy godz. 8 wie-
czór. Obchód zapowiada się świetnie.

Na wystawę Towarzystwa przyjaciół sztuk pię-
knych nadeszły: Boznańskiej Olgi „Martwa natu-
ra“ i „Dziwczyną“, Gadomskiego Tadeusza „Ko-
sior“, Gramatyki A. „Dzielnice klasztoru“ i „Mar-
ta natura“, Kochanowskiego Stan. „Nad rzeką“
i „Wierzbą“ akw., Janowskiego „Poszukiwaj“,
Mańkowskiego „Hanusia“, Markowicza „Portret
mężczyzny“, Mastelskiego „Modlitwa“, Maszkow-
skiego „Wzrost tkacki“, „Carskie wrota“ i „Wnę-
trze izby huteńskiej“, Polczyńskiego „Krajobraz“,
Pociechy „W lecie“, Protaszewicza „Jesienią“, „Ma-
ki“, „Latem“, „Studium“, „Zachód“ i „Ranek“,
Reyznera Mieczysława „Głowa Chrystusa“ i „Trzy
krajobrazy“, Wyspiańskiego „Studium niewiasty“,
pastel, Pankiewicza Józefa „Wieczór“, Janowskiego
„Kapliczka“ akw. i „Zamek w Nawojowej“ akw.,
Dąbrowskiego „Dwa widoki morskie“ akw.

Strejk piekarzy grozi znowu miastu naszemu.
Rozpoczętym został przed paru dniami w jednej
z pomniejszych piekarni, a obecnie zagraża rozsze-
reniem się na inne zakłady. Czeladnicy żądają
dwunastogodzinnego czasu pracy i podziału pracu-
jących na dwie partje, na zmianę pracujących. Dziś
w południe odbyło się w ratuszu zgromadzenie cze-
ladników piekarskich pod przewodnictwem p. Ow-
siaka. Wieczorem odbędzie się drugie zgromadzenie.

Namawianie do wychodźstwa. Do kraju nasze-
go zjechało indywiduum, którego zadaniem była
mnieć lud wijski i nakłaniać go do wychodźstwa
za morze. Jak się dowiadujemy, niejaki Romulus
Titus Vossinari już z początkiem grudnia wyjechał
z Genui do Galicji, celem łowienia ryb w mętnej
wodzie. Vossinari liczy lat 30 i jest rudym z Aradu
na Węgrzech. Dawniej zatrudniony był w geneń-
skiej agencji emigracyjnej „La Ligure Americana“,
a obecnie zaczyna „pracować“ na własną rękę.
Władze i wszyscy żyjący ludowi niechaj roz-
toczą czujną opiekę nad tym ptaszkiem, zanim zdo-
ła on zapuścić sieci na ławnowywnych włościach.

Dezertjer Maksymilian Wybranowski, malarz po-
krojowy, który w październiku zbiegł z 13 pułku
w Krakowie, przyszeszowany został wczoraj w
Podgórzu. Odstawiono go do komendy pułkowej.

Opieka nad robotnikami. Za inicjatywą księżnej
Zuzanny Czartoryskiej, grono pań krakowskich po-
sta nowo zgromadzić dziewczęta, pracujące w fa-
brykach, drukarniach, introligatorniach, szwalniach
i t.d. celem pouczenia ich, podnoszenia duchowego
i dostarczania im w niedzielę, tym dniu wythnienia
po całonocnej pracy, rozrywek godziwych.

Zebrań ta rozpoczyna nauka (religia, historia pol-
ska, nauki przyrodnicze, język polski, niemiecki
i t.d.), poczem dziewczęta dostają podwieczorek, a
następnie zabawiają się grami towarzyskimi, śpie-
wami i t.p.

wem itp. Liczba 88 stale uczęszczających dzien-
czą w towarzystwie założonem zaledwie od kilku
tygodni, najlepszym jest dowodem, jak potrzebne
okazało się tego rodzaju stowarzyszenie i jak do-
niosłem być może w swych skutkach.

W niedzielę książę biskup zaszczycił zawiązujące
się stowarzyszenie swoją obecnością, przybywszy o
kwadras na 5 do szkoły barakowej przy placu
Biskupim, w której prezydent Friedlein „Opiece“
ofiarował dwie sale. Do zgromadzonych dziesięć
przemówił książę biskup i podniósł słowa za-
chęty do wytrwania w pracy i do wdzięczności
ku opiekunom, poczem obdarzył je książeczkami i
obrazkami, a wreszcie udzielił błogosławieństwa.

Czytelnie w Krakowie. Sprawozdanie z ruchu
książek i czytelników w bezpłatnych wypożyczal-
niach III Koła Towarzystwa „Szkoły ludowej“ za
trzeci kwartał r. 1897:

W lipcu wydano w I bezpłatnej wypożyczalni
1455 książek 665 czytelnikom; w II 1701 książ-
kę 723 czytelnikom; w III 1147 książek 595
czytelnikom; w IV 409 książek 191 czytelnikom.
W sierpniu wydano w I bezpłatnej wypożyczalni
1455 książek 665 czytelnikom; w II 1701 książ-
kę 723 czytelnikom; w III 1147 książek 595
czytelnikom; w IV 409 książek 191 czytelnikom.
W wrześniu wydano w I bezpłatnej wypożyczalni 1623
książki 846 czytelnikom; w II 569 książek 289
czytelnikom; w III 995 książek 575 czytelnikom;
w IV 346 książek 177 czytelnikom. Wogóle wy-
dano 12.580 książek 6.234 czytelnikom.

Dary z książek złożyli pp. D. Gröbel, Kwiat-
kowski, prof. H. M., Ofmański, Urbanowicz, prof.
Zdziechowski, panie Bujwidowa, Czabinska, z Ko-
źminów Goniewska, Grilafeld, Swiderska i Zborow-
ska Anna.

Darci pieniężne złożyli: dr. Bądzynski Stanisław
17 złr. 30 ct., p. Brzeziński 50 ct., Bratnia pomoc
słuchaczy uniw. Jagiell. zamiast wielka ula ś. p.
Asnyka

etnego rezultatu, składa komitet staropolski „og zapłać”. — W imieniu komitetu pań: Stanisława Tomaszewskiego.

Ia Dom Narodowy w Cieszyźnie złożyli urzędnicy magistratu krakowskiego na ręce komisarza obwodu II p. Józefa Wiśniowskiego, kwotę 42 złr. 40 st., którą tenże wprost do zarządu Towarzystwa odesłał.

Z najwyższego trybunału. Sprawa zatargu między sędzią powiatowym w Łańcucie p. Michałem Gołabem, a kandydatem adwokackim dr. Wiktorem Ramersem, która swego czasu znalazła odgłos we wszystkich pismach galicyjskich, była przedmiotem rozpraw przed najwyższym trybunałem administracyjnym. Po długiej naradzie uchwalił trybunał zawiesić wyrok pierwszej instancji i całą sprawę przekazać jeszcze raz do rozpatrzenia sądowi obwodowemu w Tarnowie.

Za rzekomą demonstrację w teatrze praskim skazany został sekretarz „Matyca”, Turnowski, na 25 złr. grzywny. Karę wymierzyła dyrekcja policyi.

Prawdziwie po niemiecku. Z polecenia władz praskich wydano onegdaj z Katowic 36 robotników Polaków, którzy przez dłuższy czas pracowali na Górnym Śląsku. Wydaleni robotnicy nie pochodzą z Galicji, lecz ze Śląska austriackiego. Donosząc o tem, zaznacza *Silesia* z lubością, że Niemiec jakimś sposobem wystraszył okoliczność, iż ktoś jest Polakiem, aby się u nich uczynił niemożliwym. Podobnie postępują władze saskie z bawiarzami tam czeskimi robotnikami. Oczywiście ani władze niemieckie, ani kochana *Silesia* strawić nie może wiecu słowiańskiego w Krakowie, który zadokumentował tak dobitnie solidarność ludów słowiańskich.

Dorożkarze wiedeńscy odbyli onegdaj zgromadzenie, na którym uchwalono ostrą rezolucję przeciw socyalistom i ich organowi (*Arbeiter Ztg.*), którzy azerą niezgodę i wadze między pracodawcami a pomocnikami dorożkarskimi.

Mianowania. Sąd krajowy wyższy w Krakowie przeniósł kancelistę sądowego Józefa Stanisława Augustynowicza na jego własną prośbę w tym samym charakterze sędziowskim z Głogowa do Żywca i równocześnie zamianował kancelistami sądowymi: przy sądzie krajowym w Krakowie Stanisława Skapickiego kaskulanta oddziału rachunkowego sądu krajowego wyższego w Krakowie; przy sądzie obwodowym w Rzeszowie Juliana Krzykowskiego słuchacza prawa w Krakowie; przy sądach powiatowych: Leopolda Wagnera podoficera rachunkowego I klasy 90 pułku piechoty w Jarosławiu dla Brzeska, Stanisława Sołtysa i Romana Sympa słuchacza prawa dla Dąbrowy, Gustawa Hoffmanna podoficera rachunkowego I klasy 16 pułku obrony krajowej w Krakowie dla Fryszaka, Kazimierza Figurę dyktarza przy sądzie powiatowym w Białym dla Głogowa, Aleksandra Prusa sierżanta 90 pułku piechoty w Jarosławiu dla Gorlic, Piotra Kretowicza dyktarza przy sądzie powiatowym w Czerwym Dunaju dla Limanowej, Alfonsa Sołtysa dyktarza przy sądzie powiatowym w Miejskiej Górce dla Jarosławia, Władysława Litwina dyktarza przy sądzie powiatowym w Miejskiej Górce dla Jarosławia, Wojciecha Grucala słuchacza prawa w Krakowie i Jana Kupca podoficera rachunkowego 6 pułku ułanów w Jarosławiu dla Niska, Michała Mażewskiego wachmistrza żandarmerji w Wadowicach dla Oświęcimia, Henryka Gabriela słuchacza prawa, Piotra Korzeniowskiego dyktarza przy sądzie krajowym w Krakowie i Leona Wincentego Ogona dyktarza przy sądzie powiatowym w Kolbuszowej, wszystkich trzech dla Podgórza, Juliana Kalhe kancelistę wydziału Rady powiatowej w Żydaczowie dla Radomyśla, Władysława Litwina dyktarza przy sądzie powiatowym dla Ropczyce, Stanisława Urska dyktarza przy sądzie powiatowym dla Strzyżowa, Józefa Rempel dyktarza przy sądzie powiatowym w Starym Sączu dla Tyczyny i Bolesława Rolę Różyckiego dyktarza przy dyrekcji inżynierji wojskowej w Krakowie dla Wieliczki.

Repertuar teatru miejskiego

We środę 22 grudnia: „Handlarka namiętności”, bajka japońska w 5 aktach ze śpiewami i tańcami przez A. Silnestre’a i J. Gauthiera (po raz 2).

We czwartek 23 grudnia: „Handlarka namiętności”, bajka japońska w 5 aktach ze śpiewami i tańcami przez A. Silnestre’a i J. Gauthiera.

Do naszych inserentów.

W wileń Bożego Narodzenia w piątek 24 b. m., rozesłany okazowe numery „Nowej Reformy” w znacznej zwiększonej nakładzie po całej Galicji, Śląsku, Księstwie Poznańskiem, Bukowinie, oraz zagranicą. Dla zakładów przemysłowych i handlowych, wogóle dla tych, co potrzebują reklam inseratowych, jest to bardzo dobra sposobność rozpowszechniania wiadomości.

Prosimy jednak o zgłaszanie zamówień najdalej do środy 22 b. m. włącznie, abyśmy rozmiarzy dziennika obliczyć mogli. Później podane inseraty bardzo łatwo mogłyby w tym numerze nie znaleźć pomieszczenia.

Administracja „Nowej Reformy”.

Ruch przedświąteczny.

(Dokończenie).

Odbywając dalszą pielgrzymkę po sklepach krakowskich, trudno nie wstąpić do renomowanej firmy M. Beyer i Sp. po białe najczystszej jakości, do L. Webera i Inb Rajala po koldry, portyery i dywany, a do L. Makowskiego lub A. Bełalskiego po walizki, torebki, portfele, portmone i t. p. trwale a gustownie wyrobione. Wszelkiego rodzaju srebra, kandelabry, puławy, serwisy posiada skład znanej chlubnie fabryki krajowej Jakubowskiego i Jarry. Która z pań pofatyguje się do E. Śmidowicza, K. Niesiołowskiego lub Neuwertha i Syna zabawi tam niewątpliwie dobrą godziną i w bogato zaopatrzonych sklepach zrobi namiętnie spustoszenia, niosąc do domu, co najlepszego znajdzie. Rozmaite sprzączki, szachownice, garnitury preferansowe i

Sliczne wyroby towarzyskie nagromadził J. Bajer przy ulicy Grodzkiej. Kto szuka większych, poważniejszych prezentów, niechaj podąży do pani Gabrielskiej lub M. Raczyńskiego po fortepiany, pochodzące z najlepszych fabryk zagranicznych. Dla dzieci i młodzieży wielki wybór książeczek religijnych, obrazków, medalików i t. p. dewocyonalij ma K. Zajaczkowski na placu Maryackim.

Gustownych i modnych ubrań na wszelkie pory roku i z najlepszych materiałów dostarcza zawsze znana dobrze firma W. Stachowicza, a przed mrozami uchroni się, kto się odda w opiekę krawców krakowskich A. Jachimskiego, A. Królikowskiego, W. Sznajdowicza lub Trąbki. Ciepłe futra, baranie czapki i rękawice wybrać sobie tam może po rozmaitych a przystępnych cenach.

Specjalistą od wszelkiego rodzaju pachnidel, mydelek, perfum, pudrów i innych niezbędnych w buduarze pięknej krakowianki tajemnie toaletowych jest p. Innałowicz ze Lwowa, mający dla Krakowa filię w Sukiennicach. I dla mężczyzn są tam niejedne pożyteczne kosmetyki, tak dla łysych, jak dla siwych. W aptekach Hellera i M. Pronia można się także we wszystkie wyżej wymienione przedmioty zaopatrzyć. Konfitury, soki, marynaty, i inne smakołyki najlepsze w Składzie aptecznym na Zwirzyńcu l. 23. Cukry, ciasta i torty przedniej jakości z całym zaufaniem nabywać można w Cukierni warszawskiej K. Krańskiego, a pierniki, przekładanki i „całuski” u K. Moleckiego.

Wyborne wino z własnych winnic, znane dobrze krakowskiemu smakoszom, posiada stara firma Fiedorowicza, a przepyszna herbata „z rączką”, z najlepszych źródeł sprowadzana Juliusz Grosse. Po wyborowe artykuły kolonialne trzeba iść do Szarskiego, a po ryby tylko do Spółki rybackiej „Union”. W hali na Wiśle na Rybakach nagromadziła Spółka ogromne zapasy wspaniałych ryb, a dla wygody naszych pań urządziła filię na placu Szczepańskim.

Czego dłużej kłóbiać zaprawdę, to znajdzie w baszarze W. Kłosińskiego i w handlu bławatnym W. Sienkiewicza, gdzie towary dobre i tanie. Zegary, zegarki i budziki doskonałej konstrukcji kupić można u A. Holika, a w magazynie tapieckim Wileczkiewicza prócz wielu innych rzeczy, zastępuje na uwagę dobrze obmyślane krzesła składane, jego własnego pomysłu i wykonania.

Palacowi o wyrobionym smaku nie można sprawić większej przyjemności jak obdarowaniem go tytoniem lub cygarami i papierosami ze specjalnego składu R. Herliczki. Też te firmy tutki „Polonia” cieszą się sławą i uznaniem w kraju i poza jego granicami.

Słot święteczny przychodzi należy kwiatami. Warnnek to niezbędny. Potrzebie tej zaradczą zna komicie powszechnem uznaniem cieszące się sklepy Freegego i K. Michalskiej. A wtedy za stawa świąteczna, pełna przysmaków, tem miłszy dla oka przedstawiać będzie widok.

Sąsiednie Podgórze wyrasta w naszych oczach na duże miasto. Handel się wzmacnia, przybywają nowe sklepy. Jakkolwiek braku jeszcze wielu małych sklepów, to jednak w najpotrzebniejszych artykułach mieszkający Podgórze zaopatryć się mogą na miejscu.

Książki, muzykalia i obrazy posiada księgarnia W. Poturalskiego, która i poza Podgórzem, w całej Galicji i dalej leżących posiada odbiorców. W tejże księgarni i w magazynie K. Bauma znajduje się wielki wybór albumów, imioników, kasetek i wszelkich artykułów piśmiennych. Wszelkie zapotrzebowania mydełek, perfum i kosmetyków zaspokaja w zupełności L. Zarski, którego drogueria co do zaobności mierzyć się może z zakładami większych miast. To samo powiedzieć trzeba o optykach K. Łuczki i D. Matulio i o fabryce wyrobów aptecznych i chemicznych do browolskiego. Fabryka wyrobów srebrnych i platerowanych pod firmą Loria, Kowalkowscy i Dederzowski dostarcza wielkiego wyboru przedmiotów, stosownych na podarki gwiazdkowe i noworoczne. Łyżki, noże, widelce i całe serwisy, kubki, puławy, kandelabry i t. p. wyroby mają zbyć w całym kraju. W smaczone ciasta, cukry i torty zaopatrywać zawsze i dobrze cukiernia Wł. Klimaty, w wódki i artykuły kolonialne sklepy W. Mikuszewskiego, A. Bieńkowskiego i Jakóba Piekły. Bieliza, galanterie i drobności gospodarstwa domowego są do nabycia u p. Julii Brach. Codzienne potrzeby zaspokajają nalezycie piekarnia K. Breuera, sklep maki i kaszy Zadeckiego, sklep rzeźniczy Prochowskiego i masarnie Michałki i Wasiołka. Wszystkie te firmy używają jak najlepszej reputacji i odbiorców swych mają nie tylko w Podgórzu ale i w całej okolicy, a nawet i w Krakowie.

Głosy publiczne.

W nr. 264 *Głosu Narodu* z dnia 19 listopada b. r. w artykule p. t. „Żydzi w sądownictwie” autor podniósł przeciw praktykantom sądowym wyzn. moją, iż łamiąc zaprzysiężoną tajemnicę przysięgi, służą swym współwyznawcom za biuro informacyjne w chwili, gdy tychże dosięgnę na ręką sprawiedliwości. Na wniesione wskutek zjawienia się powyższego artykułu do Wysokiego Prezydium c. k. Sądu krajowego podanie, otrzymujemy obecnie ze strony tegoż Wysokiego Prezydium następujące pismo:

L. 5253.

W załatwieniu podania de praes. 25 listopada 1897 l. 4864 oznajmiam panom, że zarządzone przeze mnie dochodzenie dyscyplinarne nie dało żadnej podstawy do podnoszenia przeciw panom zarzutów tego rodzaju, jakie w artykule p. t. „Żydzi w sądownictwie” umieszczonym w nr. 264 *Głosu Narodu* z 19 listopada b. r. zostały podniesione, a redaktor tegoż dziennika p. Kazimierz Ehrenberg oświadczył protokolarnie gotowość zasnaczenia w rzeczonem czasopiśmie, że artykuł ten nie odnosi się do okręgu sądu krajowego krakowskiego.

Kraków, dnia 15 grudnia 1897.

Brason m. p.

Do pp. praktykantów sądowych dr. Adolfa Lieblinga, dr. Abrahama Laufbacha, Jakóba Adera, dr. Samuela Liebermana, Bernarda Lauera, dr. Adolfa Lustera i dr. Edwarda Sternbacha, do rąk 1-go w Krakowie.

Dział ekonomiczny.

Bank Galicyjski dla Handlu i Przemysłu w Krakowie. Dnia 18 b. m. odbyło się posiedzenie Rady zawiadowczej Banku, na którym dyrekcja przedstawiła szczegółowe cyfrowe sprawozdanie o rozwoju interesów Banku tudzież przybliżony bilans za rok bieżący. Uchwalono zarazem utworzenie w Banku funduszu emerytalnego dla urzędników i sług Banku, i omówiono zasadnicze punkta projektu statutu emerytalnego, którego ostateczne ułożenie poruczone komitetowi egzekutywnemu Rady. — Statut ten będzie przedłożony na najbliższem ogólnem zgromadzeniu akcjonariuszów Banku w kwiecień 1898 roku. Wreszcie postanowiła Rada zawiadowcza, że podatek rentowy od procentów, wypłacanych przez Bank od stałych lokacyj na rachunkach bieżących, będzie opłacać bezpośrednio Bank z własnych funduszy.

Spółka rolnicza w Rymanowie. Stowarzyszenie zarejestrowane z poręką ograniczoną, świeżo zawiązane zostało. Celem stowarzyszenia jest ochrona rolnictwa, rolników i przemysłowców od wykusku przy zakupie i sprzedaży wszelkich płodów i towarów, oraz popieranie rozwoju rolnictwa przemysłu i handlu.

Prezesem Rady Nadzorczej „Spółki” jest p. Kazimierz Wiktor, właściciel dóbr Zarzyszy. Do Rady Nadzorczej wchodzi: p. Wiktor Kazimierz z Zarzyszy, ks. Koleski Antoni, dziekan i proboszcz rymanowski, p. Jadowski Kazimierz z Trzebińowa, p. Morawski Władysław z Odrebowy, ks. Zubrzycki Aleksander greco-kat. proboszcz z Beska, p. Trzeciński Jan z Miejsca, p. Ostaszewski Stanisław z Klimkówki, p. Fihauer Stanisław z Niebożeczan, p. Nowakowski Jan z Beska. Dyrekcję tworzą: hr. Potocki Józef i p. Kaszecz Edmund. Serdecznie życzymy powodzenia w podjętych rozumnych i pożytecznych zadaniach.

Targ wiedeński. (Targowica St. Marx). Dnia 20 b. m. przypędzono 23 3 węgierskich, 344 galicyjskich, 20 bukowskińskich, 469 niemieckich, razem 3436 wołów. Płacono za cetrn metryczny wagi żywej: wołów opasowych węgierskich wyborowych od 37 do 40 złr., wyjątkowo — złr., średnich od 32 do 36 złr., poślednich od 29 do 32 złr., niemieckich wołów opasowych wyborowych od 40 do 42 złr., wyjątkowo — złr., średnich od 34 do 39 złr., poślednich od 30 do 33 złr., a wołów włoskich od 20 do 28 złr., byki i krowy płacono od 19 do 31 złr. Tendencja: stała.

Telegraficzne i telefoniczne wiadomości „Nowej Reformy”.

Wiedeń, 21 grudnia. Prezydent ministrów zamianował nadziniętera w ministerstwie spraw wewnętrznych Romana Ingardena, na jego prośbę, nadziniętera państwowym w Galicji.

Wiedeń, 21 grudnia. Patent cesarski, zwołujący Sejm na koniec grudnia, ukaże się w tych dniach.

Wiedeń, 21 grudnia. (Telefonem.) Przed dzisiejszem posiedzeniem komisji budżetowej delegacji austriackiej odbyła się poufna konferencja delegatów, należących do prawicy parlamentarnej.

Sejm czeski zwołany ma być na 28 b. m. Agitacja narodowo-niemiecka coraz silniej rozwija się w Tyrolu. Dowodem tego okoliczność, że przy prawyborach w Schwab, gdzie odbył się ma wybór uzupełniający w miejsce prof. Meiera, kilka gmin, które dotąd popierały kandydatów klerkalnych, obecnie oddało głosy na kandydatów narodowo-niemieckich.

Linc, 21 grudnia. Niemieckie stronnictwo ludowe postanowiło tu odbyć wiec niemiecki dnia 6 stycznia.

Sejm Austrii Wyższej zbierze się dnia 10 stycznia.

Grac, 21 grudnia. Organa słowiańskie donoszą, że Słowianie, z powodu zamianowania hr. Attensa (ze stronnictwa wernokstytucyjnego niemieckiego) marszałkiem Styrii, mają zamiar stanowisko swe opozycyjne w Sejmie styryjskim znacznie zaostreżyć.

Praga, 21 grudnia. Wczoraj skonfiskowano prawie wszystkie tutejsze dzienniki za umieszczenie rezolucyj, uchwalonej na zgromadzeniu czeskich mężów zaufania.

Praga, 21 grudnia. W wielu tutejszych koszarach zdarzyły się krawie, jak opowiadają, bójki pomiędzy żołnierzami czeskimi a niemieckimi. Szczegóły są trzymane w tajemnicy.

Praga, 21 grudnia. Tutejszy *Abendblatt* donosi, że miasto przybrało znowu dawną normalną fizyognomję; niebawem przestana funkcjonować patrolo dzienne. Niemieckie sztydy, które podczas burzy znikły, jak kamfora, znowu się pokazują.

Mohadia, 21 grudnia. W tutejszych kopalniach węgla, należących do austro-węgierskiego Towarzystwa kolei państwowych, nastąpił wczoraj wybuch gazów, przyczem zginęło 9 robotników. Wśród akcji ratunkowej 2 robotników postradało życie, 5 zostało ciężko, 2 lekko rannych. Jeden z rannych umarł, życia innych zagraża wielkie niebezpieczeństwo.

Gerk, 21 grudnia. Rada dworu Klandy, towarzyszący zwykłe pociągom cesarskim, zachował niebezpieczność.

Parý, 21 grudnia. Przy wczorajszej rozprawie panamskiej publiczność bezrazu udzielił. Na zapytanie prezydenta Arton potwierdził poprzednie zeznania o kwotach, jakie współoskarżonym wypłacił. Oskarżeni Saint-Martin, Maret i Boyer przy przesłuchaniu zaprzeczają zeznaniem Artona i twierdzą, że nie otrzymali od niego żadnych pieniędzy.

Madryt, 21 grudnia. Z Hawany donoszą, że kubański generał Rodriguez, przybyły do obozu Ranguerena w chwili, gdy tenże zamierzał pułkownika Ruiz’a pod eskortą odesłać do Hawany, kazał zwołać natchmiast sąd wojenny i tak Ranguerena jak Ruiz’a rozstrzelać.

Madryt, 21 grudnia. Podczas walki byków w Guadlara zdarzył się nieszczęśliwy wypadek. Rozjuszony byk wpadł między publiczność i zranił kilka osób. Powstała niesłychana panika; wszyscy ciśnili się ku wyjściu. 30 osób jest ciężko, 80 lekko rannych.

Warszawa, 21 grudnia. Dyrekcja kolejowa w Królestwie Polskiem otrzymała z Petersburga rozkaz ogłaszania wszystkich obwieszczeń urzędowych w polskim i rosyjskim języku.

Rzym, 21 grudnia. Rudini zawiadomił wczoraj Izbę deputowanych i senat, że nastąpił ukonstytuowanie się gabinetu. Na posiedzeniu Izby przemawiało kilku mówców z opozycji przeciwko załatwieniu przesilenia. Rudini objaśnił, iż stworzenie gabinetu z Iona jednej partji było niepodobieństwem i dlatego trzeba było utworzyć go z Iona większości. Posłowie Sonnino i Giolitti zwalczyli politykę finansową i afrykańską, na co Rudini odpowiadał obszernie. P. Colombo wykazywał, że przy takim sposobie złożenia gabinetu trudno będzie ukształtować program rządowy w stałych formach, co przyniesie może poważne zawiąkania. Izba pomimo tego przeszła nad zarzutami do porządku dziennego większością 200 głosów przeciwko 184. Dziś zaś będzie odroczone na święta Bożego Narodzenia.

Konstantynopol, 21 grudnia. Nadeszły tutaj wiadomości o gruzińskich rozruchach wśród plemion arabskich nad zatoką perską. Minister wojny zarządził natychmiast wzmożenie armii tureckiej w tych stronach. Rozruchy te przypisują wpływowi angielskiemu.

Konstantynopol, 21 grudnia. W wylajecie Kossowiczim zakazano nosić broń albańską, odstąpiono jednak od pierwotnego zamiaru jej skonfiskowania.

Belgrad, 21 grudnia. Stwierdzają tu w dobru poinformowanych kołach, że stosunki między Serbią a Bułgarią są wielce napięte. Przyczyna obopólnego niezadowolenia leży w konkurencji obu tych państw na punkcie osiągnięcia przeważającego wpływu w Macedonii.

Z delegacji.

Wiedeń, 21 grudnia. (Telefonem.) Dzisiaj odbyła posiedzenie komisja budżetowa delegacji austriackiej, pod przewodnictwem Jaworskiego. Obecni byli ministrowie: Gotłuchowski, Krieghammer, Kallay i nowy admirał Spaun.

Stwierdzono, iż przedłożone komisji nuncya węgierskiej zgodne są z uchwałami delegacji austriackiej. Po zdaniu sprawy przez referenta Dumbe zabierali głos: Gross, Kaiser, Chlumecky, Scheicher i Kramarz, którego telegraficznie wezwano na dzisiejsze posiedzenie.

Wnioski referenta przyjęto wszystkimi głosami przeciwko dwóm.

Węgry o ugodzie.

Wiedeń, 21 grudnia. (Telefonem.) Bawi tutaj węgierski minister skarbu Lukacs. Dzisiaj przyjął go cesarz na posłuchanie.

Budapeszt, 21 grudnia. Tęcza się w dalszym ciągu rokowania pomiędzy rządem a większością liberalną parlamentu z jednej a frakcyami opozycji z drugiej strony. Na konferencji u prezydenta ministrów poruszano zadanie partji niezawisłości, aby obecny gabinet ustąpił. Zgodzono się jednak na to, że nie ma żadnego faktycznego powodu do tego rodzaju kroku ze strony barona Banffy’ego.

Prezydent ministrów, w czasie wczorajszego posiedzenia Izby, zaprosił na konferencję przywódców opozycji, z którymi w jego imieniu naradzał się Koman Szell. Konferencja ta nie doprowadziła do żadnego pozytywnego wyniku.

Budapeszt, 21 grudnia. Partya niezawisłości domaga się, aby teraz już rząd wyraźnie oświadczył się za ustanowieniem odrębnego obszaru cłowego, a gotowa zgodzić się nawet na 3 do 5 lat, jako stadium przejściowe do zupełnego rozdziału ekonomicznego z Austrią.

Stronnictwo narodowe postanowiło zaprotestować przeciw kursującemu pogłoskom, jakoby zamierzano popierać rząd na wypadek, gdyby tenże chciał załatwić ugodę w drodze rozporządzeń administracyjnych.

Wielu wybitnych członków większości rządowej jest zdania, że gdyby nawet uchwalono ustawę o prowizoryum ugodowem trochę później, niż przed 1 stycznia 1898 r., nie wyniknie stąd żadna katastrofa dla Węgier, względnie dla Austrii.

Budapeszt, 21 grudnia. Prezydent Izby poselskiej Szilagyi prowadzi rokowania z partya niezawisłości, jak dotąd bezskutecznie. Frakcja ta dzisiaj jeszcze odbyć ma konferencję.

Pogłoska o dymisyi Hohenlohego.

Kolonia, 21 grudnia. *Koelnische Volks Ztg* donosi: Dni księcia Hohenlohego, jako kanclerza państwa niemieckiego, są policzone. Powszechnie mniemają, że po zamknięciu obecnej sesji parlamentu ustąpi ze stanowiska. Jednakowoż pomiędzy stojącymi obecnie na czele osobistościami trudno wskazać taką, któraby odznaczała się równie trzeźwymi poglądami i mogła go zastąpić.

Berlin, 21 grudnia. Coraz natarczywiej pojawiają się tu pogłoski o dymisyi kanclerza Hohenlohego. Utrzymują, że tylko wzgląd na stosunki zagraniczne wstrzymuje kanclerza od podania się do dymisyi.

Zona kanclerza Hohenlohego umarła.

Port-Arthur.

Petersburg, 21 grudnia. Prasa rosyjska nadaje zupełne niewinny charakter zajęciu Port-Arthuru przez rosyjską eskadrę. *Nowosti* piszą: Wpłynięcie eskadry admirała Reunowa do Port-Arthuru nie ma w sobie nic politycznego, jeśli się pominię przypadekowy zbieg okoliczności z akcją niemiecką w Kiao-Czau. Port-Arthur oddawa nważany był za najwłaściwszy punkt dla zimowania okrętów rosyjskich na morzu Żółtem. Obecność okrętów rosyjskich w tym porcie z zezwolenia rządu chińskiego nie daje najmniejszego powodu do żadnych pesymistycznych wniosków.

jeżeli rząd chiński sam daje flocie rosyjskiej ten port do rozporządzenia, to najlepszy to dowód, że Chiny nie widzą w tem dla siebie żadnego niebezpieczeństwa. A dla tych państw, które same nie mają zaborczych dążeń w Chinach, jest oczywiście rzeczą obojętną, jaki punkt eskadry rosyjskiej wybiera na wodach chińskich dla przemieszowania.

Berlin, 21 grudnia. Dzienniki niemieckie piszą w tonie wyzywającym o akcyi Niemiec i Rosji na wschodzie azjatyckim i nadmieniają, że zajęcie Port-Arthuru nie wyczerpało jeszcze ustępstw, jakie Chiny przynajazą Rosji.

Köln. Ztg. sądzi, że nadeszła stosowna chwila na dokonanie rozbioru Chin. Rosya przygotowała w cichocii grunt do tego, i Anglia będzie musiała pogodzić się z dokonaniem faktami.

Londyn, 21 grudnia. *Biuro Reutersa* donosi z Yokohamy, że Rosya przesała rządowi japońskiemu urzędowe zawiadomienie, iż zajęła Port-Arthur.

Flota rosyjska wypłynęła z portu Nagasaki. **Londyn, 21 grudnia.** *Times* donosi z Shang-hai, że zajęcie Port-Arthuru przez eskadrę rosyjską wywołało wielkie niezadowolenie pośród ludu w Japonii, gdzie opinia publiczna i tak już była wzburzona skutkiem akcyi niemieckiej w Kiao-Czau.

Odpowiedzialny Redaktor i Wydawca
Michał Konopiński.

NADESZANE.
(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od Redakcyi.)

Podziękowanie.

Prawdziwie Czcigodnemu Wielmożnemu Panu Drowi Kwaśnickiemu Augustowi za bezinteresowne uratowanie najukochańszego dziecka od śmierci, ośmielają się niniejszem wyrazić zapewnienie dogłonnej wdzięczności

2183 **Michał i Marya G...**

Koszule białe i kolorowe, kołnierze i mankiety w najnowszych fasonach i deseniach, oraz wszelkie przybory do polowania i podróży

połec
MAGAZYN „AU BON MARCHE”
FILIPA EILE
w Krakowie — Rynek główny
Telefon Nr. 119. 100 137

Skład fortepianów
W. Barabasz i Sp.
Kraków, Rynek 13. 1658

Kursa telegraficzne
giełdy wiedeńskiej i berlińskiej

Wiedeń, 21 grudnia 1897.

	Złr.	st.
Renta austriacka papierowa	102	21
„ „ „ srebrna	102	45
4% „ „ austriacka złota	121	45
4% „ „ „ koronowa	101	65
4% „ „ węgierska złota	121	70
4% „ „ „ koronowa	99	55
Akcyje Banku austro-węgierskiego	943	—
„ „ „ kredytowe	450	30
Londyn	120	10
Marki	59	—
20-to Markówki	11	79
20-to Frankówki	9	53
Włoskie Banknoty	45	55
Dukaty	5	70
Węgierskie Losy Premijowe	153	—
Losy Tureckie	59	30
Akcyje Anglobanku	160	—
„ „ „ Unionbanku	292	—
„ „ „ Bankverein	253	50
„ „ „ Laenderbanku	216	25
„ „ „ Kolei Lwowski-Czeruiow	293	50
„ „ „ „ Poludniowej	77	50
„ „ „ „ Elbethal	259	—
„ „ „ „ Nordbahn	3415	—
„ „ „ „ Staatsbahn	334	50
„ „ „ „ Alpine	129	50
„ „ „ „ Tureckie Tabaczone	148	—
Ruble	127	50

Berlin, 21 grudnia 1897.

	Złr.	st.
Banknoty austriackie	169	35
Krótki Wiedeń	169	30
Banknoty rosyjskie	216	40
Krótki Warszawa	215	95
4% Listy Polskie	67	10
Renta włoska	94	40
Akcyje kredytowe austriackie	219	25
Ruble Ultimo	216	50

Wiedeń, 21 grudnia 1897.

	Złr.	st.
Spirytus gotowy	18	40
Cena nafy	16	—
Pszemica na wiosnę	11	81
Zyto na wiosnę	8	76
Owies na wiosnę	6	70
Kukurudza	5	69

Kraków, 21 grudnia 1897.

	Złr.	st.
Ruble	127	50
Marki	58	

Nasze cele i drogi

SZKICE DO DZIAŁALNOŚCI KOBIECEJ
przez
Kuczalską-Reinschmit
yszedł z druku i jest do nabycia we wszystkich
księgarniach.
Cena 25 ct. 2113 3 3
W Krakowie skład główny w Księgarni
Gebethnera i Spółki.

Polska szkoła na cytrze!

Dzieło do samodzielnego nauki
przez dyrektora i nauczyciela gry na tym
instrumencie Wład. Mańkowskiego napi-
sane i przez wszystkie pisma za najlepsze
uznane. W eleg. kartonowej oprawie 3 zlr.
do nabycia we wszystkich księgarniach,
jakoteż u nakładcy. Nabywając dzieło
do wprost od nakładcy, służy prawo na-
bycia za rzetelną cenę fabrycznego kosztu
6 zlr., doskonałej, nowej, przez autora
wyprobowanej koncertowej cytry, w pu-
dru wraz z wszelkimi przynależnościami.
Osoba się cytry tej nie sprzedaje.
W handlach muzycznych kosztuje w dwój-
nasób tyle, sprzedaje się zaś tak tanio
dziatego, żeby rozpowszechnić grę na tak
wznieśliwym instrumencie, i dla tem ta-
wiejszej sprzedaży powyższej szkoły. —
Adresować należy do składu **Stanisł.
Köhlera we Lwowie, ulica Ba-
torego Nr. 28.** 2085 3 3

Pomocnika

poszukuje
Księgarnia S. A. Krzyżanowskiego
w Krakowie. 2115 3 5

Na Gwiazdkę!

Skład Papieru w Rynku, I. A—B,
Kazimierza Bauma
sprzedaje 2089 9 10
wszystkie towary galanteryjne
po cenach bardzo zniżonych.

POMOCNIK HANDLOWY

ze składu farb i materiałów —
poszukuje posady. — Oferty do
Administracji „Nowej Reformy”
w Krakowie pod Nr. 2124. 2124 2 3

Magazyn Nowości

JANA BAJERA

w Krakowie przy ul. Grodzkiej
poleca na święta Sz. Publiczności
własnego wyrobu:
cygarniczki, fajki, cybuchy, bursztyny,
szachy, warcaby, karnisze do firanek,
laski, domina, talerze pod chleb rze-
źbione itd.
Posiada wielki wybór rękawi-
czek, wachlarzy, krawatek, parasoli,
ramek z brązu, pufaresów, etui na cy-
gara, tytonierek, mydeł, perfumery,
biżuterji itd. 2172 2 5
Podjęmuje się wszelkich repa-
racji i zamówień w zakresie to-
karski wchodzących i wyko-
nuje w najkrótszym czasie po
cenach nader niskich.

Poleca na święta!

Sok malinowy 1 kg. 70 ct.;
Sok wiśniowy 1 kg. 80 ct.;
Soki, jarzębinowy, malinowy i wi-
śniowy bez cukru, na nalewki,
po 60 za 1 kg.

Farby roślinne zupełnie nie-
szkodliwe, do cukrów, ciast
i wódek, we wszystkich ko-
lorach, poleca 2160 3 8

Skład apteczny, Kraków,
ul. Zwierzyniecka 23.

APTEKARZA SCHNEIDA
ziołka przeciw
kaszlowi

i proszki przeciw katarowi

wyrobu
apteki św. Jerzego,
Wiedeń, V/2, Wimmergasse 33,
przyrządzone podług przepisu lekarskiego,
dobroczynne są dla organów od-
dechowych, usuwają śległe, u-
śmierniają kaszel, łagodzą chrypkę i
usuwną drapanie w gardle.
Proszki 50 ct., a nalewki do tego ziłka
u et. po 20 ct. więcej na opakowanie
(z opłat pocztowych). Wysła się pocztą
najmniej 2 paczki.
St. Georgs-Apotheke, Wiedeń, V/2,
Wimmergasse Nr. 33.
Skład w Krakowie w aptece E. Hellera.
Zwracać uwagę na znak ochronny apteki
św. Jerzego.
Ogłoszenie to należy wyciąć
i zachować. 1874 7 20

Singera maszyny do szycia

Wystawa Stuttgart 1896
złoty medal.



zajmują bezsprzecznie od chwili wynalezienia maszyn do szycia
pierwsze miejsce między temiz. Odnosząc się one wzorową
konstrukcją, trwałością i znakomitem wykończeniem, oraz niezróż-
nwaną szybkością w szyciu, jak również nader pięknym ściegiem.
Singera maszyny są nieocenione dla gospodarstwa domo-
wego, oraz niezbędne dla przemysłu. Nadają się zatem
najlepiej na podarek gwiazdkowy.

Coraz bardziej wzmagający się pokup **Singera maszyn**,
oraz najwyższe nagrody, jakimi te maszyny zostały odznaczone
na wszystkich wystawach, świadczą najlepiej o niezrównanej
dobroci tychże. 2130 3 0
Pszeszo 40-letnie istnienie fabryki, oraz wzorowe urządze-
nie naszych we wszystkich większych miastach istniejących filij,
dają najlepszą oraz najpewniejszą gwarancję co do dobroci
tychże maszyn. — Nauka haftu maszynowego także bezpłatna.

Wystawa Grudziądz 1896
złoty medal.



SINGERA Co. Tow. Akc. (dawniej G. Neidlinger), Kraków, ulica Szpitalna Nr. 40
(naprzeciw teatru).

Filie: Tarnów, ul. Krakowska 4/5. — Nowy Sącz, ul. Jagiellońska.

Możliwe
ZATAMOWANIE KOMUNIKACJI
na ulicy Floryańskiej Nr. 45

z powodu zamówień na najnowsze torty

Z PIPIDÓWKI

skłania **ZARZĄD** cukierni Lwowskiej

o udanie się z prośbą do Szanow. Publiczności

2156 2 3

o wcześniejsze zamówienia na Święta.

ZAWIADOMIENIE!

Niniejszem mam zaszczyt donieść, że z dniem 18 grudnia 1897 r. dla wygody P. T.
Publiczności

MAGAZYN

w Sukiennicach pod Nr. 16.

został przeniesiony i połączony

z MAGAZYNEM i PRACOWNIA

Rynek główny 2, obok Szarej kamienicy,

gdzie nadal będę prowadzić

znacznie powiększoną drobiazgową sprzedaż wszelkich towarów modnych
po bardzo przystępnych cenach.

Polecając się łaskawym względem, pozostaję z poważaniem


2154 3 10

Maryja Prauss.

Wydawnictwo Hipolita Wawelberga i Stanisława Rotwanda.

Pisma Bolesława Prusa (Aleksandra Głowackiego)
opuszcili prasę w tanim jubileuszowym wydaniu.

Cena w Galicyi za 4 tomy broszurowane 2 zlr., w oprawie 2 zlr. 75 ct.
Skład główny u **GEBETHNERA i WOLFFA**
w Warszawie. 2102 4 5



W. Stachowicz


krawiec

cywilny i wojskowy

w Krakowie, Rynek główny, L. 30,
poleca bogato zaopatrzony skład wszel-
kiego rodzaju 2091 4 10

UNIFORMÓW

jakoteż wszelkie artykuły
dla c. k. oficerów, urzędników woj-
skowych i cywilnych
Ceny umiarkowane.



P. T.

Niniejszem mam zaszczyt donieść Szanowej P. T. Publiczności, iż mój renomowany

skład mebli

istniejący od roku 1874 pod firmą

MENDEL PAMM

znajduje się obecnie w Ryнку głównym L. 5, I. piętro, naprzeciw pomnika
Mickiewicza,
wechód od ulicy Siennej.

Wobec tego, iż wszystkie z dawna pozostałe mi meble kompletnie wy-
sprzedałem zaopatrzam mój obecny magazyn w zupełnie nowe meble w naj-
lepszym wykończeniu i w najnowszym stylu, przez co jestem w stanie
zadosć uczynić najwyższym wymaganiom Szanowej Publiczności.

Dziękując za dotychczasowe zaufanie, polecam się nadal łaskawym względem
i życzliwej pamięci.

1247 23 25 Z poważaniem Mendel Pam.

Męskie

2094 10 0

paltoty zimowe z czystej wełny
owej od 13 zlr. wzwyż,
męskie
ubrania marynar-
kowe z czystej weł-
ny owej, szewiutu i pakłaku
14 zlr.,
męskie
bawełki pakłako-
we nieprzemakalne
11 zlr. polecają **HEILMANN
KÖHN i synowie**, pierw-
szoordny dom konfekcyj dla
mężczyzn i chłopów w Krako-
wie, ul. Grodzka 1 9, parter i I.
piętro. 16 filij. Najtańsze ceny.

Na Podolu

fołwark kilkudziesięciomorgowy
najlepszej pszenicznej gleby, z bu-
dynkami i inwentarzem, pod bar-
dzo korzystnymi warunkami do
sprzedania. — Bliższa wiado-
mość: Kozowa poste restante 54.
2110 3 3

Reumatyzm,

gościec, kurcze, suche bole,
bole przy influencyi,
koi i leczy w zupełności
Sapomenthol

najlepsze nacieranie usmierzające,
wyrobu **EUGENIUSZA MATULI**, aptek.
w Radomyślu koło Tarnowa.
Cena 70 cent. za szklak.
Do nabycia w każdej większej aptece.
Składy główne: w Krakowie apt. Wiszniew-
ski, droguerya Zopoth i Sp. — Podgórze apt.
Dyon. Matula. — Lwów apt. Mikolasch, Krzy-
żanowski. — Kopyczyńce apt. Reder. — Tarnów
apt. Sokalski. — Krynica apt. Nitribitt. —
Bielsko apt. Franki. 590 32 0

Nowe wydawnictwa K. Grendyszyńskiego w Petersburgu:

Bartoszewicz K. Księgi humoru
polskiego. 4 tomy, rs. 6.
Chmielewski P. Nasza literatura
dramatyczna, 2 tomy, rs. 3.
— Józef Korzeniowski, k. 30.
— Tadeusz Czacki, k. 30.
— Zygmunt Kaczkowski, k. 30
Dembowski L. Moje wspomnienia,
2 tomy, rs. 4.
Geremykin J. (minister spraw we-
wnętrznych). Zarysy historii
włoskiej w Polsce. t. 1. A.
Dobrowski, kop. 90.
Jasieńczyk Maryan. W Wielgiem,
powieść, rs. 1-50.
Karbownik Ant. dr. Dzieje wycho-
wania i szkół w Polsce, rs. 2.
Mańkowski Al. Moja Helenka, po-
wieść, rs. 1-20.
Mycielski J. Książę Panie Ko-
chanku, kop. 75.
Niedziałkowski X. K. Pielgrzymka
do Ziemi św., ze 100 ilustr.,
rs. 4-50.
Pułaski K. Szkice hist. ser. II rs. 1-80

Sewer. U progu sztuki, powieść
2 tomy, rs. 2-40.
Sypniewski A. Dzieje czasów naj-
nowszych, od 1815 r. do dni
naszych, rs. 1-80.
Zakrzewski W. Adolf Pawiński,
k. 90.
Dla dzieci i młodzieży.
Przyborowski W. Bitwa pod Ra-
szynem, powieść historyczna,
z ilustracyami, rs. 1-20.
— Na Oceanie Spokojnym, pow.
dla młodzieży, z 9 ilustrac.
rs. 1-20.
Teresa Jadwiga. Przed świtem,
pow. histor., z 6 ilustr., rs. 1.
— Wielki król, powieść history-
czna, z 6 ilustr., rs. 1.
Weryho Marya. Opowiadania pra-
wdziwe, 16 powiastek, z 20
ilustracyami, k. 90.
— W zakletem królestwie, opow.
dla młodzieży, z 25 illustra-
cyami, rs. 1. 2119 2 3

GŁÓWNY SKŁAD W KSIĘGARNI

H. ALTENBERGA we Lwowie.

Do nabycia we wszystkich księgarniach.

NA GWIAZDKĘ

POLECA

2142 2 2

Księgarnia **Wilhelma Zukerkandla** w Złoczowie

następujące wydawnictwa:

Biblioteczkę dla dzieci i młodzieży

z której wyszło dotychczas 29 tomików w pięknej chromolitogr. oprawie
Cena tomików: 20 ct., 25 ct., 40 ct., 50 ct.

Cena kompletu (29 tomików) zlr. 7-85.

Bełza-Popiel. Abecadnik dla dzieci polskich z 24 ilustracyami w pię-
knej kolorowanej okładce. — Cena 80 ct.
Bełza Władysław. Dawni królowie tej ziemi, treść dziejów polskich
wierszem, z 39 wizerunkami królów polskich. Wydanie drugie o-
zdobne, w prześlicznej płociennej oprawie, form. So Cena zlr. 1-20.
Piaś Wład. „Patron grzesznych dzieci” Podarek gwiazdkowy. Prze-
śliczna książeczka z obrazkami kolor., kartonowana. Cena 80 ct.

Na podarki dla osób starszych:

Książeczki z Biblioteki Powszechnej w pięknej i trwałej oprawie.

Do nabycia w każdej księgarni.

!Odróżniajcie prawdę od błagi!

Dwa medale zasługi otrzymał

S. W. NIEMOJOWSKI

za wyrób

157 70 0

znakomitych tutek nieklejonych.

Takim oznaczeniem żadna fabryka tutek poszczycić się nie może.

Do nabycia w Krakowie, Sukiennice, 28, oraz we wszystkich handlach i trafikach

C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank Hipoteczny we Lwowie.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy upoważnienia udzielonego przez 29-te zwy-
czajne Walne Zgromadzenie akcjonariuszów z dnia 24-go
kwietnia b. r., uchwaliła Rada nadzorcza c. k. uprzyw.
galic. akcyjnego Banku Hipotecznego na posiedzeniu z dnia
15-go listopada b. r. **dać powiększenie kapitału**
akcyjnego o 1 milion zlr. w. a., przez
wydanie 5000 nowych akcyj po 200 zlr.

P. T. akcjonariuszom Banku Hipotecznego przysłu-
guje prawo podnieść na każdym o sztukach akcyj

1 nową akcyę po cenie 280 zlr. z kuponami,
z których pierwszy płatny będzie 1 stycznia
1899 r.

Ułamek nie uwzględnia się.

Prawo poboru można wykonać w **przeciągu mie-
siąca stycznia 1898 r. do 31-go włącznie.** Po
upływie tego terminu **prawo to stanowe gaśnie.**

P. T. akcjonariusze, chcący korzystać z tego prawa,
winni najpóźniej do 31-go stycznia 1898 r. złożyć swoje
akcyę w kasie naszego Zakładu, celem ostemplowania —
i uiszczyć przepisana wpłatę w kwocie 280 zlr. od sztuki
wraz z 5% odsetkami za czas od 1-go stycznia 1898 r.
do dnia uiszczonej wpłaty, tudzież należytość stempłową
po 2 zlr. 50 ct. od sztuki.

P. T. akcjonariusze mogą transakcyę tę przeprowa-
dzić także za pośrednictwem naszych Filij w Krakowie,
Tarnopolu i Czerniowcach.

Lwów, dnia 1-go grudnia 1897 r.

C. k. uprzyw. galic.

Akcyjny Bank Hipoteczny.

N. B. Celem ostemplowania akcyj wystarczy przedło-
żenie płaszczyków bez arkuszy kuponowych.

2070 3 3

(Przedruk nie będzie płatny).

